سلسلهٔ نشریات روزنامه اصلاح

پټه مینه

اثر : «کشککی»

Ketabton.com

۱۳۱۷

مطبعهٔ عمومی

(c) ketabton.com: The Digital Library

بسم الله الرحمن الرحيم

پته مینه

اول ټوك

يو سړی و چه (محمود) نومیده او کسب ئی دکانداری و .

د (محمود) دکانداری ځنی به فقط دومره شی هره ورځ په لاس ورتله ، چه د خپلې دعیالداری به ئی په هغه باندی دقوت اولایموت وسیلی برابره ولی او په مشکل سره به ئی خپل رأس المال په هغه سره ساته اودقرضدارانو اودمعامله دارانو خوله به ئی بندوله اوله کومه ورځ به په دکان کښی نه کیناستو اوپائی چاله دکانه څه شی نه آخسته . نو دی خوار به د خپل دصبا اوبیگا خرځ ته حق حیران وه .

دده کورنی عبارت وه له یوی ښځی . او دوه هلکانو څخه چه په نامه یو په (مجید) اوبل په (حمید) سره یادیدلو .

اگر که ددی کورنی گذران دخوراك اودپوښاك له لوری چندانی ښه نه و ، مگر سره له دی هم هرکله چه دوی دخپلی پرستنی په اندازه سره پښی غزولی او هر قسم چه کیده خپله گذاره به ئی سره کړله ، نوغیر له دی څخه چه دخپلو اوپردیو په نظر کښی دخوارانو په شانی راتلل دوی پخپل کور کښی سره خوشحال اوآرام اودادفقیری کور به دوی ته لکه یو پادشاهی ښکاریده ، چه دهغوی په سر ددوی پلار (محمود) حکومت کاوه ، او د دوی په منځ کښی دهغوی مور (فاطمه) په کار او انتظام سره بخته وه .

مگر ددنیا پیښی داسی دی چه تل نه دفقیر ، فقیری ؟ اونه دپادشاه ، پادشاهی پاتی کیږی اوهمیشه ددی عالم راحت سره زحمت ، او گل سره اغزی موجود دی ، نو ناڅاپه دی فقیری کورنی ته هم یو لوی مصیبت واقع او ددوی گټیالی (محمود) ورو سته له لږی رنځوری څخه مړ شو اودوی ئی گردنه یوانحی په ویر کښی کینول ، بلکه له خاورو او ایرو سره ئی برابر کړ او .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دده اوی مکتبی زوی (مجید) د خپل دپلار د مړه کیدو په وخت کښی شل کلن و اوپل ورور ئې (حمید) د پنځه لسو کلو ځنی زیات عمر نه درلود .

دی خواری کورنی چه خپل ګټیالی ئې له لاسه ایستلی و ، پخپل کور کښی ئې غیر له فقر او مسکنت او د قرضدارانو غو بنتنی اولږ د دکان له جنس څخه بل شی نه درلودل ، چه له هغه ی اجناسو څخه ئې هم د خپل د مړی ګور او کفن ، او هم د قرضدارانو څه تسکین ، او هم خپله ګذاره په ډیر ذول او زول او مشکل سره کوله .

دوی ګرد په دی باندی ښه پوهیدل که بله کومه اساسی چاره او وسیله د خپل دژوندون لپاره رونه کړی ، نو هغه وخت به اری نه وی چه دهغوی د لږ څه جنس چه پاتی دی ، او هره ورځ ئې په نیمائی قیمت باندی له لاسه ووزی ، او په ګیډه باندی خوړل کیږی ، او قرضدارانو باندی ویشل کیږی ، بالکل به خلاص شی ؟ او دوی به په ډاګه او بیابان کښی پاتی شی .

نو له دی جهته (مجید) ناچاره شو چه له مکتبه ووزی او ځان په کوم پو کار او غریبی کښی واچوی ترڅو چه د هغې له ګټی ځنی د خپلی مور او وروراود کورساتنه وکوی .

مګر سره له دی مجبوریتیا هغه زغرد نه شو کولی چه له خپل تعلیم او تربیت څخه (چه اصلی دولت او عزت او پنګه بلله شی) سترګی پټی کړی ، او په معمولی کارو باندی (چه نتیجه به ئې لکه د دوی دپلار دژوندون په شانی وی) خپل ځان مشغول کاندی .

په دی فکر او تدبذب کښی (مجید) خوارڅو هفتی نور هم په مکتب کښی پاتی شو ، او زړه ئې و چه هر رنځ او تکلیف باید پخپل ځان واخلی ، مګر د مکتب ګټه له لاسه په ډیر یا سره ونه باسی ، ترڅو چه د فارغ التحصیلی سند په لاس رانه وړی .

مګر (مجید) خوار پخپل دی عزم او اراده باندی ممکنه نه وه چه پاتی شی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولی چه‌د زمانی گردکار و نه‌د انسان دمیل اودخواهش څخه چپ پیښیږی اودروزگارتگ همیشه دانسان پخلاف لو یږی او له همدی جهته دی چه‌په گرده‌دنیا کښ به هیڅولګداسی پیدانشی چه‌د فلک دگردشه‌به پیټی نه‌لری اوددنیاد گردو پیښوځنی به‌تل خوښ‌وی . او بنائی چه‌په داسی پیښوکښ دانسانانو قصوروی چه‌هغوی ددنیاواقعات په بده‌اړوی اوگردی پیښی دخپل خیال څخه چپ تفسیر او تعبیر کوی .

نوچاره په‌ده باندی منحصره‌شوه چه (مجید) خپل آخیرینی تصمیم و نیسی، ځکه‌چه‌ده‌ده کنده رنده‌مور (فاطمه) اووزی تږی ورور (حمیدډده) کښی‌اوپالنی‌اومرستی ته اړ او محتاج وو اودوی به‌ده ته بانه کوله چه دکور اودورورااودمورغم وخوری،اوکه‌نه‌دری به له‌لوزی‌اوتندی ځنی له‌لا سه ووزی .

ده‌غوښته چه‌مدرسی ته‌لاړشی، مگر داڼسا نیت او اسلامیت وظیفی له‌ده څخه نورشی هم‌غوښتل او هغه داوچه دمورنی حق‌اودکورنی ضروریاتو ته‌هم‌پام ولری .

(مجید) مجبورو په‌هغه‌چه‌زړه‌ئی غواړی پښه‌کیږدی ، او له تعلیم‌اوتربیی ځنی لاس‌واخلی اود مکتب دتگ اوراتگ څخه پښه‌ونیسی ، لکه‌چه‌همداسی ئی هم‌وکړاو .

یوه‌ورځ صباگی (گهیځ) مکتب ته‌تللی، پخوالدی څخه‌چه دمکتب‌ز نگ‌وواهه شی، دخپ دکلاس گردودوستانو اوآشنایانو سردگی ولیدل ، دگردوسردگی خدای‌پامانی اوودداع وکوله اوخپل کتابونه اوقلمونه اومشوانی اونور شیان‌ئی دهغوی په‌منځ کښ‌دیادگار په‌دول و ویشل

اوبه داسي یو دول چه زړه ئی هم نه کیده، په زړه سره له مکتبه بهر شه .

(مجید) خوار هیڅ نه پوهیده چه اوس چیرته لاړ شي؟ او په کوم یو کار باندي پیل وکړي؟ .

گرده ورځ لکه لیوني دی خوا هغه خوا وگرځیده، او د شپي په تیاره کښي په نا امیدي او حسرت سره چه ستوني ئی له ژړا څخه ډك و، د خپل کور ته وږی تږی ستړی ستومانه راغی او همغسی خپلی مور او ورور غوندي په خپله بستره باندي نهار پریوت .

گویا لمړی ځلی دی چه (مجید) د ژوندون تریخ غوړپ وڅکلو، او لږ څه وپوهید او چه په هوسائی سره شپې او ورځې تیرول څومره گران دي . دی په دی اندازه سره غمجن او خفه و، چه د خپل ځان د وژلو په فکر کښي واوید، مگر زړ ننتیا او غیرت ورته ودریدل او له خپل ځان سره ئی وویل چه د خپل ځان په وژلو اگرکه په ظاهر ی ځو ر ز ه آ ر امیږم مگر په واقع کښي د خدای په نز د په آخرت کښي مسئول او گرمیږم، او هم مور او ورور می خوار او زار پاتی کیږي - نو بهتره داده چه لکه نورو ځلمیانو غوندي د میړانی ملا کلکه وتړم، او د خپل د ښه ژوندون په ذریعه سره، د خپلی مور او ورور ژوندون هم ښائسته او په هوسائی کړم .

په مجرد د تیریدلو ددی خیال، دده په زړه کښي سمدلاسه هغه خفگان او پریشانی په خوشحالی او ډاډینه باندي بدله شوله او په دی خبره باندی ئی عزم او اراده ټینگه شوه چه ژوندون له ښائست او هر رازی ښه والی څخه ډکـ دی په دی شرط سره چه انسان زیار وکاږي او په ځان باندي زحمت ونیسي نو څوک چه د دنیا آرامی او خوشحالی دده په برخه شي او په ژوندون کښي هر له رازی نعمت او هوسائی څخه فائده من وگرزی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

تعجب مه کړی چه له داسی یو لوی بدکاره یعنی دخپل د ځان له ورلو ځنی په عین مایوسی اوناامیدی کښی څرنګه (مجید) مخ وګرزاوه ، اوهغه ژوندون ته چه خو د قیقی وړاندی له دی څخه ئی ، هغه په بده سترګه کتلو ، او له هغه څخه بیزاره شوی و ، اوس په ښه سترګه ورته ګوری ، او بیا ئی ورته امید واری پیدا شوی ده ، او پخپل ځان باندی

هم زیات اعتماد او ډاډینه لری ، او پو هیږی چه په دنیا کښی هیڅ داسی یو مشکل او سختی نشته چه دانسانی په عزم او اراده سره لری نشی مګر په دی شرط سره چه انسان درلودنکی د ټینګی ارادی او کلك عزم وی .

ولی چه دا ګردشیان ئی په مکتب کښی خولځلی ، لوستلی او له خپلو استاذانو ځنی ئی په وار وار ، اوریدلی و .

خو ورځی پله پسی تیری شولی مګر (مجید) ته هیڅ یو کار او غریبی چه په هغه باندی مشغولیده ، او له هغه څخه دخپلی دګورنی دفوت لا یموت وسیله پیدا کاندی ، پیدا نشوه ، او په لاس ئی ورنه غله ، ، مګر سره له هغه (مجید) تل د کار په پلټنه کښی بخت و او شپه او ورځ ئی فکر او خیال کښی همدا خبره پرته وه چه بیا ئی په هره وسیله سره چه وی باید کار وکړم ، او له بیکاری څخه چه دګردو اخلاقی معائبو مورده ځان وژغورم .

دیوی میاشتی تګ اوراتګ او لټو لوځنی وروسته ، په یوه تجارتی مؤسسه کښی یوه معمولی تنخواه (مجید) ځانته پیدا کړه ، اګر کا داتنخواه ډیره لږه وه ، مګر له هیڅه ښه وه ، او دده د ګورنی

(c) ketabton.com: The Digital Library

سپوره ډوډی لهدی څخه بوديده ، او دهغی په واسطه سره د دوی هغه لاکت او بدبختی چه له
پوری میاشتی یا څلوېښتوشپېو راهیسی په دوی باندی راغلی وه ، سپکیده .

اوس چه (مجید) ته کارپیدا شو او وئی لیده چه د ده دپلار د مړکیدو له ورځو څخه
وروسته پیاد دوی په کورکښی اول ځلی لوګی پورته شو، او دتودی ډوډی خوندئی په مزو مزو
سره وڅکلو ، نو سمدلاسه یو بل شوق ئی په زړه کښی واوید ، او هغه داو ، چه ا ګرڅه
دورځی له مخی نوکریم ، او دخپل دبادار دکارو په سر رسولو باندی مصروف یم ، مګر
لیده دی چه دشپی له مخی خپل هغه درسونه اوسبقونه (چه په دی څو کلو کښی می په مکتب کښی
لوستلی دی ؛ او اوس له مجبورتیا بیرته پاتی دی) بیاشروع کړم ، ترڅو زما داڅو کلنی زحمتونه
اوخواری چه په مکتب کښی می ایستلی ، او زما د مرحوم او غریب پلار پیسی په هغه باندی خرڅی
شوی دی ، ابته او خرابی نشی ، او په پای کښی زه هم وکولای شم چه د هغی له فائدی څخه
له نن څخه زیاتی ګټی ځان ته په لاس راوړم .

اګرکه داکارهم سخت کارو ، او دهرچا دلاسه نه وه پوره ، چه دورځی او د شپی
له مخی یو رنګه مصروف وی ، او یوه ګړی هم هوسائی ونه لری ، مګر (مجید) له هغو ځلمیا نو څخه نه وچه
هغوی له کاره زر زر ستړی کیږی ، او په لږ څه کارکولو سره فی الحاله په چیغو شی او وائی چه ستړی ستومانه
شوی یم او ضروردی چه اوس خو لږ څه تفریح او تنفس وکړم ترڅو زما دلاسه تللی قواوی
بیرته په ځای راشی .

په پای کښی (مجید) د دی ضرب المثل په فحوا چه « لټو ، نګی ، مونډو ، نګی دی » د خپل
په دی مقصد باندی هم ورسیده او په یوه لیلیه دحقوقو مدرسه کښی ، وروسته له ورکړو لو
دامتحان ځنی قبول شو ، او په شپږ میاشتنی امتحان کښی کامیاب ګرز یدلی عالی الاعلی درجه ئی
وګټله او دده نوم نه یوازی دوزارت معارف په مخصوصه مجله کښی بلکه دښار په ګردور سمی
اونیم رسمی او ملی اخبارو کښی ، سره دعکسه دده ، په ښه و لیکو سره خپور ، او په ګرد ومهمو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ځایو کښې مشهور او وپېژانده شو، او ددې شهرت په اثر کښې ده ته دیوې لوئې حکومتي اداری له خوا بلنه وشوه، چه دی هلته کار وکړي .

نو ده هم له خپل پادار سره خدای پاماني کړی ، له هغې تجارتي مؤسسې څخه وتلی په هغې رسمي اداری کښې ننووت ، او هلته ئې هم خپل مفوضه کارونه په داسې امانت داری او فعالیت سره تر انجامول ، چه د مربوطه اداری ګردو آمرینو او مامورینو به د (مجید) د کار و او د اخلاقو ستائل او تمجید کاوه . او دی به په دې صفتو سره نه غره کېدلو ، بلکه دې ستائنې به دده په زحمت کښې او زیار ویستلو باندې ډیر اثر اچاوه او ده به لا زیات کار کاوه او خپل اخلاق او عادات به ئې هم له پخوانه لا ډیر ښه ښکاره ول . او د شپې له خوا به تل هغه د حقوقو لیلیه مدرسې ته تللو ، او هلته په ډېره زیاته اندازه سره د خپلو استاذانو د مینې وړ ګرزېدلی ، شاګردانو به هم ده سره ډیر محبت کاوه، او ده هم څرنګه چه پخپلو سبقو کښې زیار او زحمت ویستلو ، همغسې به په امتحانو کښې هم تل اول نمبر ووت ، تر دې چه په خپل زده پوری ښه شهادتنامه ئې ځانته حاصله کړله ، او ددې په اثر اود خپلې دنبې سابقې په وجه سره دده معاش او رتبه هم اوچته شوه ، او په دې اصول سره دده ژوندون ورځ په ورځ ښه کېده ، او دده په سېوري کښې ، مور او وروړګی هم په هوسائې شول ، او د دوی کور د سعادت او د نیکبختۍ مینه وګرزېده ، او په بله ژبه هغه خوار او کمبخت (مجید) د خپل د زیار او زحمت ویستلو په اثر سعادتمن او نیکبخت شو ، او په خپل مقصد باندې همغسې ئې چه غوښته ، ورسېده .

وروسته له دې څخه هغه کچنی کورنی د خپل د ژوندون شپې او ورځې په ډیره آرامۍ او هوسائۍ سره تیره ولی او (مجید) د خپلې مور ډیر عزت او خدمت کاوه او دوه ئې

(c) ketabton.com: The Digital Library

په زړه سره ګډ سره ورته کتل ، چه تقریبا د دې رضامندۍ او خوشحالۍ ګټل ئې وروسته له نمانځه او روژې څخه خپل ځان باندې لکه د عبادت ګرځولی و ، او هم دا رنګه یې هڅې د خپل د ورور (حمید) زړه هم تل ښه ساتلو ، او د ده په روزنه او تربیت کښې یې هم ډیر زیات زیار ویستلو او شپه او ورځ به په همدې فکر کښې وه چه ده په زړه پورې د ده ورور (حمید) په خپلو سبقو کښې مشغول وي تر څو چه په امتحانو کښې کامیاب او په نتیجه کښې ئې د خپل د مکتب دوره پای ته رسولې د شهادتنامې په اخیستلو باندې بریالی شي .

دوهم ټوک

څو کاله همداسې په خوښۍ او خوشحالۍ سره په دې کچنۍ مسعودې کورنۍ باندې تیرې شوې او (مجید) خبر نګه چه د زیاتې ګټې خاوند و ، او یو څه مبلغ پیسې ئې په بانک کښې هم در اودلې نو مور ئې د ده د واده په فکر کښې ولویده ، او په دې موضوع کښې ئې خپل زوی (مجید) سره مشوره وکړله . مګر (مجید) له دې خبرې څخه سر وغړولو او ورته ئې وویل چه زه اوس د خپل د واده د پاره تیار نه یم .

هو مګر چه د ده مور په ده باندې په دې موضوع کښې زور اچاوه او ځوځلې او په څو ور ځو او څو مجلسو کښې ئې په ده باندې د واده په نسبت اصرار کاوه ، غیر له همغه یو مبنی ځواب څخه بل ځواب به ئې له ده څخه نه آوریده ، تر دې چه وروسته له ډیر ګفتګوی او خبر و څخه (مجید) د خپل د زړه خبره خپلې مور ته ښکاره کړه ، او ورته ئې وویل چه زه غواړم تر څو چه د (حمید) د مکتب دوره پای ته نه وي رسیدلې ، زه واده نه کوم او وروسته له هغه به خپل ځان او خپل وروره ته یو ځای واده وکړم ، د دې خبرې په مقابل کښې د ده مور ناچاره چوپه شوه او زیات له دینه ئې په دې موضوع کښې څه ونه ویل .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حمید) به په مکتب کښې په ډېر شوق او ذوق سره خپل سبقونه ویل او ضبطول ئې او خپله (متوسطه) دوره ئې په ډېر موفقیت او کامیابی سره پای ته ورسوله او وروسته له هغه د (طب) په شعبه کښې داخل شو . او د خپل د تحصیلاتو په ټولو دورو کښې په نورو طالبانو په هوښیاری او پوهنې سره مشهور وه ، او په ګردو شپږو میاشتنیو او کلنیو امتحانو کښې به تل اول نمبر خوت . او له شلو ځلو څخه ئې زیات ، د خپل د مکتب د مدیر له خوا ، د افتخار او د لیاقت پاڼه آخستې وه .

(مجید) به هم دده په باره کښې له هیڅ شي څخه لږ والی او سپمول نه کولو او د (حمید) ګرد تعلیمي ضروریات به ئې (اګر که ډېرې پیسې به هم ورباندې لګیدلې) سره برابر وه ولې او تل به په دې خیال کښې و ، چه خپل دې کچنی ورور ته دژوندون لار وروښئي ، او د ده حیات د بدبختۍ له تیارې څخه ، د سعادت او نیکبختۍ رڼاته ور وباسي . او هر وخت چه دا خبره دده په زړه کښې تیریده ، چه دی د خپل کچنی ورور په نسبت ، د خپل د ورورولۍ لازمې وظیفې په ښه شانې سره انجاموي ، د خوشحالۍ او خوشبختۍ ځلا ندهٔ به ئې په زړه کښې وبرېښیده ، او خپل ځان به ئې د جهان له سعادتمندانو څخه شمیره .

هو ! هغه څوک چه خپله انساني او وجداني وظیفه پای ته رسوي څه عوض او بدله به‌لدې څخه زیات مومي چه د خپل د هغې وظیفې پیژندلو په واسطه ' د نیوي او اخروي سعاداتو ته رسیږي ' او د خالق او د مخلوق رضامندي د هغې په‌واسطه سره لاس ته راوړي .

(حمید) هم هر کله چه د خپل د لوی ورور دا مهرباني ، او دا روزنه ، او دا شفقت او دا لورینه لیده ، یو غیبي قوت او قدرت به ئې په زړه کښې پیدا کیده ، او روح به ئې خوشحالیده او په دې واسطه سره به ئې په ګردو سختیو او مشکلاتو باندې بری مونده کاوه او ټول به ئې خپلو پښو لاندې کړې ، د خپل د موفقیت په لوری تلو .

(مجید) هم له دې خپل ژوندانه ځنې ډېر خوشحال و ، ولې چه دراودونکې دیوې مهربانې مور اسکه (فاطمه) او یو وظیفه شناس تابعداره خوش‌اخلاقه ورور لکه (حمید) و ، او دی هم له دې څخه څه زیات شي ته چنداني اړنه و .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ولې چه سعادت او خوشبختي دومره ګرانه او سخته هم نه ده لکه چه ځينې کسان ئې تصور کوي بلکه هغه شيان چه مونږ د سعادت په لوري سموي زيات دي . بلې ! سعادتمن کيدل آسانه دي مګر تل سعادتمن پاتې کيدل سخت بلکه شال دي .

هو ! (مجيد ـ حميد) او ددوی مور ، دري واړه سره او س خوش نصيب او سعادتمن دي که ددوی دا سعادتمندي او خوش نصيبي تر ډير و ورځو پورې پاتې شي .

ناڅاپه ددوی مور رنځوره شوه او په بستره کښې پريوته .

داوه ددوی دبدبختۍ لمړی منزل .

ددې رنځورې مور مرض ئې ډير وځنډيداو ، او دوی ، ددې په درد او دونهاندې سترې ستوماڼه شول او دډاکترانو به ئې ډير خوش آمد و نه کول او ډيرې پيسې به ئې ښندلې ، دشپې او دورځې به لاليهانده او ګرځانده وو .

(مجيد) به دشپې له اوري تر ګهيځه دخپلې دمور دچيرګتې په خوا کښې ناست و . او دورځې له نحې به خپل کارته تللو او دمور خدمت به ئې (حميد) ته پرينبوده ، (حميد) به هم دمکتب له تګه پاتې او ترشپې پورې دخپل دمور په خدمت کښې مصروف و .

(مجيد) به دغرمې له رخصتۍ ځنې هم استفاده کوله او په يو ګرائې موټر کښې به ئې له ډاکترانو دوا سره په ولاړ ويښو خپل ځان تر خپلې مور پورې رسا وه .

او وروسته ددې له کتلو او پوښتني او دوا ورکولو ، اود (حميد) دلازمه هدايا تو ورکولو ځنې بيرته به دډاکتر سره په موټر کښې خپل کارته ورته ، او حال داوه چه زړه به ئې بالکل په خپلې مور پسې هم ډير پخسيده ، او د ماز ديګر له خوابه هم وختې بيا په موټر کښې د خپلې د مور خدمت لپاره له لازمه دوا وسره راتاو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو هر کله چه پښتانه وائی چه « نه کوی حبیب، څه به وکړی خوار طبیب » د ډاکټرانو د دواوو او دا د (مجید) الوند بلوند او الول، او د (حمید) زیار، او زحمت هیڅ یوه فائده هم رنځوری ته ونه رسوله، او ددی متل په اساس چه « د گورشپه په کور کښ نه کیږی » وروسته د یو کال رنځوری او معالجی څخه کمبخته (فاطمه) مړه شوه او خپل دواړه ځامن ئی په ژړا او انگولا کښ کینول، ولی چه دوی دواړه وپوهیدلو، چه د دوی د نیکبختی پنگه د دوی له لاسه ووتله، او پس لدینه دوی در په در او خاوری په سر کیږی.

هو! مور د اولاد په نسبت د رحمت فرشته او د رأفت مجسمه ده او پښتانه وائی (هر هغه اولاد چه مور لری نو نو رڅه غواړی او هغه کمکی چه مور نه لری نو څه لری ؟)

وروسته لدی چه دواړه ورونه د خپلی مور د تکفین او تجهیز او تدفین څخه فارغ شول او خپل کور ته بیرته وگرزیدل، کور د دوی په نظر کښ لکه گور داسی ښکاریده، او پس لدینه چه د دوی مهربانه مور له دی کوره د مرگ په لار لاړه، په دی کور کښ ناسته او ولاړه دوی ته چندانی خوند نه ورکاوه.

(مجید) به ډیر لږ کورته راتلو او هغه هم فقط د خوب په وخت کښ.

او (حمید) به هم چپ له ښوونځی څخه چه د مکتب د رخصتی سره جق په کور کښ حاضر وه اوس پس له ماښام مه کورته راتلی او دی هم به دی گوښی کور کښ یواځی او یکسه ناست او ډیر به خپه و، او ددی په ځای چه (لکه پخوا) د خپلو سبقو په ضبطولو بساندی مشغول شی، اوس چه به دی کور کښ راشی هك پك پاتی به یوی گوښی کښ چپ او خپه کینی او په راز راز فکرو او چرتو کښ (چه تول به له اوهامو او خرافاتو ځنی ډك و) لویږی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

رښتیا دادی که (مجید) ځان په رسمی کارو باندی مشغول نکړی، او (حمید) دورځی له مخی مکتب ته لاړ نشی، نو دی خبری ځخه به ویره وه چه چیری لمونی نشی ولی چه چټی خیالات اریبکاره اوهامو ددوی د واړو په ماغزو کښی ځای نیولی و.

د (مجید) په نسبت (حمید) ته به زیاتی اندیښنی او چټی خبری په زړه کښی لویدی او د شپی له مخی کله کله ځینی جنون آمیزه حرکات هم ځنی لدل کیدل نو هر کله چه دی به په کور کښی یواځی ملاست و، ځوك به دده په دی او ضاعو او حرکاتو باندی نه پوهید و، اونه خبر یدو، او له دی جهته به دی دواړو، ورونو باندی به ورځی په ډیر خند ید لو سره تیر ید لی.

د ریم تواک

(مجید) له یواځی تو ب او تنهایی ځخه ډیر په تنگ شو، او نور دی وچه لیونی شی، نو دځینی ملگریو او دوستانو په مشوره، او د خپلی کورنی د ضروریاتو په تقاضا سره مجبور شو، چه دواده کولو په فکر کښی ولویږی.

ځکه چه په حقیقت سره انسانان گویا داسی خلق شویدی، چه په گردو شیانو کښی دیوا و بل مرستی ته اړه او احتیاج لری، او بی لدی اړ تو ب او احتیاج ځخه یواځی ژوندون نشی کولای، او له همدی سببه وچه «آدم» علی نبینا وعلیه الصلوة والسلام ورو سته له دی چه «دالهی» (ج) په خلافت سره ئی په ځکه کښی افتخار بیا موندلو، او ویخپل دار الخلافت کښی کینا ستلو پس له هغه ځنی چه حضرت «جبرئیل» علیه السلام به دده له حضوره رخصتیده دی به له یواځی توب او تنهائی ځنی ډیر متأثر کیده، او د خدای تعالی له مرحمته دده دمشغولتیا او انسیت له خاطره بی بی «حوا» علیها السلام خلق شوه.

نو له دی جهته (مجید) هم لکه نورو ځلمیانو غوندی ددی روحی احتیاجه ځنی متحسس شو، او د یوی ښی ښځی انتخاب پسی ولو ید ه.

(c) ketabton.com: The Digital Library

مګر دا کار ده ته خورا ګران و، ولی چه مورګی مړه شوی وه، او بله کومه نژدی خپله او خپلوانه ګی هم نه درلوده، چه په دی لوی کار کښ (چه پښتانه ورته «دعمر سوهان» وائی) ده سره مرسته وکوی.

(مجید) ډیر وخت ددی کار په فکر کښ و، مګر هیڅ یوه وسیله او ذریعه به ورته نه پیدا کیده، تردی چه په خپلو همسایګانو کښ ئی یوی بوډی ښځی سره ملاقات وکولو، او هغه ګی په دی ضرورت باندی وپوهوله.

ګویا چه زړی ښځی فقط دهمدی ښوکارو دپه سرر سولو لپاره ژوندی دی لکه چه د (مجید) وارهم په خطا لاړ نه شو. ځکه چه هغه سپین سری همسایه دده دوا ده دپاره متوجه شوه.

داموضوع چه اول پلا دهغی سپین سری په نظرکښ ساده، اومعمولی ښکاریده، وروسته ډیره سخته شوه ولی چه (مجید) به داسی نجلی پسی ګرزیده چه د ده په زړه کښ وه، او ددی بدی به چه د هری یوی نجلی صفت ورته کاوه، او هویت به ئی ده ته و یل، ده به د هغی له کتلو، اوکړلو ځنی په راز راز پلمو او بهانو سره سر غړاوه.

هو! دنکاح په مقدس امر کښ ډیر احتیاط، او ډیر وړاندی، او وروسته کتل په کار دی، او ډیر زیات لازم دی چه تل ناوی د زوم په زړه پوری وی، او په داسی مواردو کښ دنورو کسانو مداخله نه یواځی بیځایه بلکه مضره او بالکل چټی ده.

لکه چه وویل شول له یوی خوا (مجید) دنجلی په خوښولو کښ ډیر مشکل پسند او زرزری واقع شوی و، او له بل لوری به دنجلیو پلرو او میندو هم له دی ځلمی څخه خپل ځانونه ژغورلو ولی چه په هغه اوله ورځ کښ چه (مجید) هغی سپین سری ښځی سره په دی موضوع کښ خبری کولی نورو پرد یو ښځو ترشا دده ګردی خبری (چه د خپلی مفروضی

ښځې داوصافو په نسبت سره ئې بیانولې) واوریدلې او هغه ئې لکه چه د ښځو عادت دی زر ترزره په کلي او کور کښې خبرې کړلې په سر ددې دا متواتر انکار، او مخ گرزول د (مجید) د هر رازې ښې او ښائسته نجنې د قبلولو څخه داخبر لا تینگه کړه چه (مجید) لوبې کوي او په خلقو مسخرې جوړوي ، او که نه داسې ښځه چه پدې صفت سره ئې ستائې چیرته پیدا کیږي.

لکه چه ښځو به پخپلو منځو کښې ویل ، اودا خبرې ئې خوله په خوله کوڅه په کوڅه بلکه تر ډېره لرې ځایو پورې رسولې وې ، (مجید) هغه سپین سرې ښځې ته ویلې و :

زه داسې ښځه اڅوم چه ماسره په خوشحالۍ، او خپگان کښې تل ملگرې وي، په ژوندون کښې همیشه مرستې را سره کوي صبا او بیگا زما پخدمت کښې لگیا وي، زما زړه له هره حیثه ښه ساتي زما په کور او ورور باندې فهم لرنه لرې زما د غمو او اندیښنو په لږولو کښې تل ډېر زیات زیار باسي . او دخپلې مهربانۍ او عواطفو په غیږ کښې مې تل روزوي ...

له دې راز خبرو څخه بهٔ ئې زیات ویل او ډېرې نورې خبرې ئې هم لکه چه د ښځو عادت دی په دې خبرو پسې له خپلو ځانو څخه جوړې کړې وې چه (مجید) له هغو ځنې هیڅ خبر هم نه و پهر تقدیر سره گویا چه (مجید) دخپلې ښځې په غوره کولو او انتخابولو کښې دیو مخصوص ذوق لرونکې دی چه د نورو خلقو له فکرو ځنې جلا دی .

دا مطلب زر ترزره ښکاره شو ولې چه هغې سپین سرې ده ته خبر ورکړلو چه یوه ښه جلۍ مې درته پیدا کړې ده ، او وروسته له هغه ئې گرده قصه ده ته په ډېر شور او زور سره وویله

(c) ketabton.com: The Digital Library

« داسې نجلۍ ده چه مخ ئې لکه د نور لمبې سپوږمۍ او دواړه غټې غټې سترګې ئې توری ناغه داری، او توری نری کږې وروځې ئې لیندۍ، او توربانه ئې لکه تیره غشې او سم قد ئې لکه سرو، او سپین غاښونه ئې د نور د ګلې په شانې، او دواړه شونډې ئې سرې لکه عناب، او ... او پلار ئې هم شته من دی .

(مجید) په تلوار سره ددې سپین سرې ښځې له خولې ځینې خبرې اخیستې وئې ویل:

- مورکې! داسې نجلۍ زما په کار نه ده »

سپین سرې ښځه له ډېر تعجبه په چغو ګډه شوه، ولې چه داسې انتظار ئې نه درلودلو چه له (مجید) ځنې به د داسې پیغلې ښه منې نجلې په مقابل کښې داسې ځواب واوری او اوس ئې چه دا خبره دده له خولې اوریدلې هم ده، بیائې هم یقین ور باندی نه راتلی چه یو داسې حاجتمن مجرد ښکلی ځلمی، د داسې یوې ښکلې ګلالې نجلې په مقابل کښې داسې یوه خبره وکړي ...

لږ څه وخت تېر نه و چه د (مجید) اصرار او ویناو دا ښځه په اصلي مطلب باندې وپوهوله او وروسته له هغه څخه هغه سپین سرې ښځه د هغې نجلې په لټولو کښې ولویده چه (مجید) غوښته.

اوس نو ښائې چه موږ و ګورو چه د (مجید) ددې مخ آړولو سبب څه شی و؟!...
(مجید) به تل فکر کاوه که له یوې ښه منې کورنۍ څخه دې ښځه وکړي نو نه یوازې دده به واده کښې ډېرې پیسې خرڅیږې بلکه تل به په هغه باندې د دده ډېر لګتونه کیږي او ویلی به ئې چه په پای کښې به له یوه پلوه زه و نشم کولای چه خپل هغه پوروونه چه په ما باندې زما د خواخوږې مور د رنځورۍ، او د ګور، او کفن په وجه سره پراته دي ادا کړم، او له بل لوري زما د ورور (حمید) په تعلیماتو کښې د پیسو د نشتوالي په سبب سره ډیل او معطلي پیښیږي، او د هغه تعلیمات ناتمامه پاتې کیږي چه دا دواړه کارونه ښه نه دي.

هو! (مجید) هغو ښته چه‌په‌ده باندی تردیره وخته پوری دخلقو پوروی، ولی چه داخبره د ده‌دبی اعتباری اوسپکوالی سبب کیده ،اوهم‌ئی په‌دی خبره باندی اورینه‌وه چه وروړګی دتحصیل له‌سعادت ځینی وروسته لدی څخه چه‌څو کلونه ئی‌زیار اوزحمت په‌ځان باندی اخیستی دی بی‌نصیبه پاتی شی، اوپدی وخت کښی ،دځپل ځان، اودخپل ورور دخوراك، اوپوښاك اودخپل کور داستغناء لپاره مجبوروه چه‌خپل کورهم ودان کړی . . . نولکه ده‌دګردوامورو غیر لدی‌څخه په‌بل صورت سرته‌توانئ نه‌شوی‌پیدا کولی چه‌دی په‌یوه عاجزه کورنی‌کښی ورننوزی اوله هغې ... وه ښائسته، اوپیمخی، اوتعلیمیافته نجلی ځان‌ته واده کړی .

...ته ئی کار سم شو . اوهغی بوډی دده‌ته دده په زړه پوری یوه نجلی پیدا کړه او دوه دری هفتی نه‌وی‌تیری‌شوی‌چه ګرد وکارو دده په زړه پوری صورت ونیو لواوپه دی کچنی کورنی باندی چه عبارت وله‌دوه ښیاتو وروڼولځنی یوه‌بله‌ښائسته‌او ګلالی او تعلیمیافته‌نجلی هم ورپه سوله چه دهغی‌ساری په‌هغی سیمه کښ لږپیدا کیدلو . . او دا کور چه تر اوسه پوری دیوه قبرستان‌په‌منزله‌تپ اوتیاره ښکاریده ، اوس دګلستان په شانی ښائسته شوی او پونوی رنګ او رونق ئی پیدا کړی دی . . .

یعنی (مجید) واده وکولو اومتاهل شو . اوخپله ښځه ئی کورته راوستله .
اوددوی په ژوندون کښی نوی یوه دوره شروع‌شوله . له سرګردانی اوپریشانی ځنی ګرد خلاص شول دشپی له‌څخی به (چې له پخوا څخه چه ډیر کله به هیڅ نه راتلو . او که راتلو به هم‌فقط دخوب په‌وخت کښی به‌و) رراوډیر په وختی کورته راتلو . او درخصتی اودتعطیل په ورځو کښی به‌هم له صباځنی تر ماښامه پوری په کور کښی ناست و . که رښتیا وویل شی ګویا چه اوس (مجید) دژوندانه په خوند باندی وپوهیدلوچه له خپلی پیمخی ښځی سره ئی چه نوم ئی (حبیبه) و، ناسته او ولاړه اوخبری او اتری کولی .

څلورم ټوك

اگر که (حمید) د خپل د تحصیل او تعلیم په کار و کښې بخت او مصروف و، مگر د (حبیبې) راتګ دغه په ژوندون کښې هم بې اثره نه و.

لکه چه ښځه د خداوند تعالی دیو لوی نعمت او رحمت په منزله ده چه هر چیرې پیښه کیږدی او لاس ئې ورسیږي هلته سعادت او آرامی او هوسائی پیدا او د ژوندون خوند څرگندیږي ! ...

(حمید) د خپلی مور د مړه کیدو څخه راپسې د آرامی او د هوسائی مخ نه و لیدلی. ولی همدا چه (حبیبه) د دوی په کور کښې ننوته دده هم له بدبختی او رنځ او تکلیف څخه نجات بیا موند.

که رښتیا و وېل شي گو یا چه داد وا ړه ورو نه سره د یو مخې (حبیبه) په خپل خونده ور ژوندون نوی ور گډ شوی دي. او خپله هغه پخوانی بدبختی او سرگردانی ئې بالکل له خاطره ېر ېر کړې وه...

مگر دی سره به څوك څه وکړی شي چه روزگار هیڅ یو شی پخپل حال باندی په قرار نه پرېږدي، او خوشبختی او بد بختی دواړه لکه ژمی او وړی او پسرلی او خزان غوندی یله پسی زمو نږ په ژوندون کښې څرگندیږي او هر شی او هر څیز ز ر تر زره د تغییر او تبدیل په معرض کښې واقع کیږي..

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید ـ حمید ـ حبیبه) دری واړه یوه کچنی کورنی سره ګرزیدلی دی . اودوی ډیر د په ډیره خوشحالی اوهوسائی سره شپی اوورځی تیره وی .

دورځی له مخی (مجید) خپلی نوکری ته ځی . او (حمید) خپل کتابونه تر تخر ګت لاندی نیولی مکتب ته درومی . او (حبیبه) ددوی دوتلوڅخه وروسته په جارو کولو او د لوښیو په و مینځلو او په ګنډلو او پخلی اونورد کورنی کارو باندی لګیا کیږی . .

د ډیګر له اوری (مجید اوحمید) وختی کورته بیرته ورګرځی او په مجرد د ننو تلو په کور کښی د هغی دانتظام او ښائست ځنی خو شحالیږی او بیا دری واړه سره یوځای دهغه چای په څکلو باندی (چه عین ددوی درانګ په وخت کښی ئی اوبه تیاری کوښیدلی وی او سمدلاسه دمیزی) مشغولیږی او وروسته له اداء کولو دمانیام دمانځه دری واړه سره یوځای په یوه میز باندی ډوډی په خوړلو باندی پیل کوی . اویوله بله سره په عین خوراک کښی خوږی خوږی خبری اواتری هم کوی . وروسته له ډوډی خوړلو او چای څکلو څخه دری واړه دماسختن لمونځ اداء کوی او وروسته له هغه په (حمید) له خپل ورور او ورینداری سره خدای پاماني کړی خپلی بلی خونی ته تلوا وهلته به ئی دخوب تر وخته پوری خپل سبقو نه اودرسونه ضبطول ، اوبیابه ویده کیدلو .

پوهان وائی : هرچیری چه عشق اوهوسائی وی هلته به سعادت اوآرامی هم وی .

نو له همدی جهته وچه دوی دری واړو په یو ډیره مینه اومحبت سره ژوندون او ګذران کاوه . اویوله بل ځنی بیحده او بی انداری خوشحال اوخوښ وو . اوداورځی اوشپی به ئی په ډیره هوسائی اوآرامی سره تیره ولی :

(مجید) له خپلی ښځی سره له حده زیاته مینه او محبت کاوه . او له خپل کچنی ورور (حمید) سره به ئی هم تل شفقت اومحبت کولو . اودوی دواړو به هم په ډیر احترام اومحبت سره

(c) ketabton.com: The Digital Library

(مجید) ته کښتلو او دده داوامر او داشارو په ځای راوړلو کښې به ئې زیار و یستلو. په تیره بیا (حمید) به د خپل مشر ورور دومره تابعداری کوله چه تقریباً د عبادت منزلی ته ډیره نژدې وه،

ولې چه (مجید) نه یوازې د ده بیاغلی مشر ورور و، بلکه د شفقت او د مرحمت له لوری ده ته د مشفق، او مهربان پلار په ځای و. نو (حمید) به هم د خپل د (مجید) مشر ورور دوه غبرگې تعظیم اوتکریم کاوه اود خپل د ورور له خاطره به ئې د خپلې ورینداری هم ډیر عزت او احترام کاوه او د دې د گردو خدمتونو اواوامرو په ځای راوړلو کښې به ئې هم زیار و یستلو، او بالمقابل دده وریندارې به هم ده ته په ډېرنه سترگه کتل، او هغه لازمه خدمتونه چه بیائې یوه گرانه وریندارۍ ئې خپل لیورته وکړی د هغه به ئې په ډیر اخلاص اومحبت سره په ځای راوړل.

لنډه داچه هغو دری واړو به یوله بله داسې مینه، اومحبت سره کاوه چه له و راښخه د یو وجود په منزله په نظرراتلل، اوهرچاچه د دوی داگرمجوشی، اوگډلون، او لورینه لید له، نو دا به ئې په خیال کښې راوړلو، چه دادری سره په دری بدنوکښې یوه ساه او یوروح لری.

پنځم ټوک

هرکله چه د امتحان وخت نژدې کېدو. نو (حمید) به د ورځې له مخې په کورکښې پاتې کېده، او خپل سبقونه به ئې تکرار، او گرداڼول. ترڅو چه خپل ځان د طب امتحان ورکولو ته سنبال کړی.

(حبیبه) به هم د خپلو کارودپه سررسولو څخه وروسته د وزگاری په وخت کښې یوه نیمه شیبه د ده خونې ته ورتلله ددې خوا، اودهغې خوا خبرې به ئې کولې. او چتې چتې

په خندیده ، او خوار (حمید) به ئې له کاره ایسته . کله به ئې د ده په کتابو کښې لاس وهلو او د هغو پاڼې به ئې دې خوا ، هغې خوا آړه ولې ، او عکسو نو ته به حیر کیده کله به ئې هغه فنی اسبابو ته چه هیچ د ضرورت پوره کو لو لپاره موجود وه ، ورځینې پټول پاڼې ورځینې تښتول . یسی منډې وهلې ، او خپل اسباب به ئې بیر ته ورځینې اخیستو ، او بیا به پخپل کار باندې مصروفیده . مگر (حبیبه) به بیا ورتله ، او په همغو اوبو به ئې لاس پورې کاوه ، او د (حمید) له پخسو لو ځینې به ئې لاس نه آخیستلو .

د پر ځلې به د اسې هم پیښیده چه (حمید) به د دې د تو قو د لاسه په قهر کیده مگر د ده دی قهر به هیڅ یو اثر په (حبیبه) باندې نه کاوه ، بلکه هغه به لا خوشحالیده ، او د ده کنځاو ، او د قهر په مقابل کښې به کټ کټ خندیده ، او تیغ تیغ به ئې ورته کتل ، لنډه دا چه دې ځوانې پیمخې ښځې به سره له عصبانیت ، او خپه کیدلو د (حمید) همغسې سپین ستر گیا کو له

ځکه چه د ځوانې ښځې روح کټ مټ لکه یو زړه وړونکې ښائسته بوراغوندې دې ، او همغسې چه بورا ځان په رازراز گلانو باندې مینې ، او له یو ځنې پاخیدلې ، په بل باندې کینې همداشانې ځوانې ښځې هم که څه قید ، او بست و رباندې نه وې او پخپل سر آزاده وې همدا رنگې کار و نه به کوې .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) به هم تل د (حمید) په شا ؤ خوا کښې د بوراپه شانې گر ز یده، او د(حمید) دمعا شرت،او له نا ستې و لا ړې څخه به ز یا ته محظوظه، او خوشحالیده ، او همیشه به ئې زیار و یستلو چه د (حمید) سترگې ځا نته ور وا ړ وی .

همد ا چه (حبیبې) به لید لو چه (حمید) دکتا بو په مطا لعه کښې د و ب دی او یخپلو سبقو ئښې مشغو لتیا لری ، نو له حده ز یا ته به خپه کیده ، او ددی په کلمو کښې بهچا ړ ده گر ز یده ، او د اسی ئې پهز ړه کښې سنجوله چهیا څیز ی، او د (حمید) گرد کتا بو نه او اسبا بونه په یو تنا ره کښې واچوی، اووئې سو ز ی چه دی ولیدی‌ته نه گور ی او دی، سره خبری نه کوی چه تل خپلو کتا بو ته گو ری،او په هغه لیك،اولوستو با ندی مشغول دی.

په رښتیا سره ښی او پیمخی ښځې گردی همداسې عادت لری چه غواړی نو ر کسان ټول هغه شیان چه غیر له دوی څخه وی ، ایسته و غو رځوی ، او هیڅ و رته و نه گوری ، او فقط همدی ته گوری ، او تل دوی سره ښائی چه مشغولتیا ولری .

(حبیبه) هم په همدی عمومی حس کښې اخته وه . دور ځې خو ځلې د (حمید) خونې ته ورتله ، اوهغه به ئې له کاره ایسته ، اونه ئې پرینبوده چه خپل مقصدته ورسیږی .

هر کله بهچه (حمید) غو ښته چه دا په قراری، او د لا سا سره له خپل ځانه لری کړی هم نه کیده ، او که خپه کیده‌هم څه فائده ورځنی‌نه مرتبیده ، اوکه په قهریده هم به هغی‌پیمخی ښځې باندی دده قهر کوم اثر نه آچاوه .

دهمدې جهته دی چه اروپائیان وائی: (ښځې د نارینو په نسبت لکه سیوری داسې وَل دی، که نارینه له ښځې ځنی وتښتی نو هغه هم له ده سره روانه وی، او له تری جلا کیږی).

نو هر کله چه (حبیبه) به د (حمید) دا بی پروائی، او بی اعتنائی ته کتل، ډیر خپلی سینه ستر ګی کښی به ئی لا زیاتوب کاوه، او د ورځی ډیر ساعتونه به ئی له ده سره دده په خونه کښی په همدی لوبو او ټوکو سره تیرول.

دا هم باید وویل شی چه د (حبیبی) په زړه کښی یوه ذره هم د بی وفائی او د خیانت نیه د خیال د مینی (مجید) په نسبت سره نه وه، او له خپل میړه سره ئی بی نهایته اخلاص، او محبت درلود او په دی باندی ډیره رضاء او مهربانه وه او په دی انداز سره ئی د خپل میړه اطاعت، او تابعداری کوله چه له وراندی یادعبادت په منزله ښکاریده. له بل اوری دا هم له هر ډیر ښه شکره کره وه، او هر شی ورته رسیده، او له خپلی ناستی او ملاستی ځخه ئی هم څه شکایت نه درلو.

نو بیائی له (حمید) ځخه څه غوښتل؟..

(حمید) ددی په نظر کښی داسې خوږ او محبوب و، لکه د دی ورور، او داسی مینه او محبت ئی ور سره کاوه، لکه چه یو خواخوږی خورئی له خپل ورور سره کوی. او دا یو معمولی کار دی. هوښیارانو ویلی دی:

«د دوو ځوانانو زوح، دیوا او بل په نژدیکت کښی د آشنائی تاداو ز دی. نو هر کله چه د آشنائی تخم د زړه په منځ کښی زرغون شی، له هغه ځخه د دوستی داسې نهال شین کیږی چه پای ئی معلوم نه وی، بنائی چه داد دوستی نهال یو

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورځ دعشق میوه ونیسی. او ممکنه ده چه په هغه د ومبنیو ورځوکښ له بی پروائی

اوتندی ځنی وچ شی، او ډیر داسی هم پیښیږی، چه د دنیا حوادث هغه له ستی

ځغځه وباسی دا دژوندون یوه یانه ده چه هیڅوك دهغی له دقائقو ځغځه خبر نه دی.»

(حبیبه) او (حمید) هم په اول کښ یو بل سره آشنایان و. مگر اوس ددوی آشنائی

د دوستی تر مرتبی پوری رسیدلی ده. او داهم یو معمولی شی دی او چندانی په خپلوی کښن

مهم نه گڼل شی.

شپږم توك

یوه ورځ (حمید) پخپل کورکښ سبق ویل وچه له بانندی ځغځه یو غږ د ده غوږ وته

ورسیدو. چه غوږ ئی ونیولو وائی وریدلو چه ورو ئی (محبد) له خپلی ښځی سره

په زغرده سره سختی خبری کوی او په یوه کورنی موضوع کښ هغی ته سرزنښت ورکوی.

داموضوع کومه اوپه خبره نه وه. یوه معمولی خبره وه چه ښځه اومیړه په هغه کښ سره نښتی و.

دا رازی لنډی جګړ ی هرکله دځښتنو اودمیړ منو په منځ کښ پیښیږی.

په رښتیا سره دارازی جګړی کټ مټ دهغی مالگی یا ترشی په منزله دی چه په کټو کښ

ئی اچوی یائی د کوندری په خوا کښ ایږدی ترڅو چه ذائقی ته ئی تغیر ورکړی او اشتهائی

زیاته کاندی.

ولی چه یو رازی ژوندون اگر که په هوسائی او عاشقی سره هم تیریږی سړی

ژوبله وی. صاف او شفاف آسمان اگر که ښه ښکاری، مگر که ډیر وخت

همغسی پاتی شی، دڅیگان سبب گرزی دځښتن اودمیړمنی په ژوندون کښ

مختصری جګړی داسی دی لکه په آسمان کښ وریځ چه کله کله د آسمان

اولمر او دستوریو مخ پټوی، او وروسته له هغه ځنی دلمر او سپوږمی او ستوریو

(c) ketabton.com: The Digital Library

زړه وړونکی او ځلاندی شعلی په تاك شنه او ر وښانه آ سما ن کښ ډیری ښی ښکاریږی ، او زړه ونوته سروراوسترګوته نوربښی ، همدا رازی دوستی او محبت هم وروسته له کمکی جګړ وخخه لاتو دیزی او زیات خوږیږی .

خیر له دی برخی څخه تیر یږ و :

د(حمید) ترډیر و ورځو پوری غوږ ونه بریدل او د دوی طبیعتوا و خو یوته بهمتوجه ومګر دخپل ورورا و وریندار ی په منځ کښ ئی پر ته له مینی او محبت او خوږ و وینا وڅخه بل هیڅ شی نه آوریده . مګر دا ا د ځلی دی چه د دوی په منځ کښ جګړه پیښه شوی ده او (حبیبی) ته درګرده ری .

هر کله چه (حمید) د (حبیبی) دا سر زنښت و او ریده چه پله پسی دده ور ور ههٔی ته ور کو لو . نو یو عجیب ا حسا س او ز ړ ه خو ږ ی دد ته د (حبیبی) په نسبت سره پیدا شو .

یو ناخاپه به دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه له خپله کوره و تلی ز رتر زره دی جګړی ته خاتمه ور کړی . . . نو له خپله ځایه پاڅیدلو . . . . بیا بیرته یخپل ځای کیناستلو . . . او فکر ئی کولو . . .

یخوامو و ویل چه (حمید) دخپل مشر ورور (مجید) ډیر تعظیم اوتکریم کاوه او دده په زړه کښ ډیر خوږ وه . نو اوس به و ګورو چه په دی شیبه کښ د ی د خپلی خو نی په ګوښه کښ یوا ځی ناست دی په څه فکر وکښ ډوب تللی دی ؟ ! . . .

دده دزړه په منځ کښ یو پټ احساس او یوی نا معلومی مینی ځای نیولی و .

ښائی چه یخپله دی به هم له دی احساسه تراو سه پوری خبر نه و . ا و که کله کله به ئی دهغی نښی هم یخپل وجود کښ لیدلی ځان به ئی په هغه باندی نه پوهو لو ا و د هغی په مخ کښ به ئی پرده ا چوله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دا یې احساس څه شی و ؟

دی په دی باندی نه پوهیده ! یا ګلی نه غوښته چه ور باندی و پو هیږی ! یا ګلی نشوا ی کولای چه پری و پوهیږی ! .

دا مهم او یې احساس چه مونږ هم تر اوسه پوری د هغه په کیفیت باندی خبر نه یو دعشق اود اضطراب ځنی یوه مخلوطه وه .

دعشق اوداضطراب په معنی باندی پدی ځای کښی ونه پوهیده ؟

عشق دخپل دهغه مشرورور په نسبت چه پد د باندی ګی دیرحقونه لرلو اودده په حق کښی دیوه مهربان پلار په ځای واودده دژوندون ګرد لوازم اوضروریات ګی برابرولو .

اوپو داسی وروری و چه له خپلی ګټی سره ګی دده د سعادت، اود هوسائی ګرد لوازم مهیا کړی و نوځکه بهوښی چه د یوهسی ورور په نسبت به عشق ، او مینه نه لری ؟ . . .

دابرخه تر یوحده پوری دیره ښه ښکاره ، او روښانه شواه . نود اضطراب په نسبت څه وائی چه دده دپریشانی سبب څه شی و ؟ . . .

تیاره ځکی همدادی چه تراوسه نه (حمید) ته خرګند شوی دی ، اونه مونږ وربا ندی پوهیږو ! . . .

(حمید) لــه خوورځی پخوا په دی موضوع کښی ځبر شوی و چه (حبیبه) له خالصی دوستی څخه پرته بل یو نری احساس هم لری .

په اوله ورځ کښی چه دی خبری ته ګی فهم وشو، نو په ځان وریږ دیده ، اودیر زیات پریشان شو .

دوهمه ورځ کښی ګی د خورا خپګان ، او پریشانی له لاسه د خپلی خونی ور، له دننه څخه خوا ځنځیر کړلو ، او د خونی په یوه ګوښه کښی کیناستلو ، اودیر زیاتی وژړلو .

دریمه ورځ چه (حبیبه) دده خونی ته ورننوتله ، او دواړه سره مخامخ شول نو (حمید)

سلاسه پاشېدلې په قهر، او کنځلو سره ئې هغه له خپله کوره وایسته، او ورګې بیا خپل ځان پسې مخنځیر کړلو.

څلورمه ورځ ګېډۍ له کوره ووت، او ترتیر ماښام پورې بېرته خپل ځای ته رانه غی.

پنځمه ورځ د سردردۍ په بهانه په خپل چپرکټ باندې وغزېدلو، او په بسترکښې ئې ځان پټ کړلو مګر (حبیبه) د ده له خواښې نه ازی کېدله، او تل به ئې د مرض دکیفیت پوښتنه‌تری کوله، اوراز راز دواوې به ئې ورته راوړلې، اودده به خو نه کښې به ئې په زور ور تویولې.

شپږمه ورځ د (حمید) په خیال کښې داخبره ټینګه شوه چه دی په خپل ځان باندې غالب شوی دی، او دده دزړه قبضه دده په لاس کښې ده، مګر لږ څه شېبه ورو سته بیا پرېشانۍ غالبه ور باندې وکړله.

په دغه ورځ بیا دده دورور، او دورینداری په‌منځ کښې څه جګړه پېښه شوه، بودی چه ددې شکرې په وخت کښې دخپلې خونې په کنج کښې ناست و په پوږور فکر کښې پرېوتلی، او وروسته له هغه ئې رغوښتلو چه دباندې ووزي دخپل ورور په مقابل کښې د(حبیبې)طرفداري، اوحمایت وکړي، په دې خیال کښې ئې پوڅو پلونه هم‌دوره په‌اوری واخیستل، مګر وجود ئې ناڅاپه ورېږ دېده، او د رېږدېدلو په واسطه وچ کلک پخپل ځای کښې پاتې شو.

دده په زړه کښې داخبره تېره شوه چه هر کله دده‌دورور (حبیبې) غوندې پوهه‌نګې او پېمخې ښځې سره هره ورځ جنګ وی، نودی ښه سړی نه دی، په همدې واسطه دده په زړه کښې د (مجید) په نسبت لږ څه تنفر هم پیدا شو.

دا ئېد، اوشوم احساس لږی ځلی دی چه د(حمید) په زړه کښې دخپل ورور په‌نسبت وګرزېدو مګر دخوښۍ ځای دی چه دا ئېد احساس زر دهغه له زړه‌څخه ووت، او ښائي چه لږ

(c) ketabton.com: The Digital Library

څه اثر به ئې پاتې وي . مګر هغه اثر دومره لږ ، او ناچیزه و چه له هغه ځنې هیڅ ویره او اندیښنه نه کېده .

په هر تقدیر سره (حمید) با خیال وکړ لو چه باید دي له کوره ووځي که د (حبیبې) مرسته ونه کوي نو د خپل وزور مرسته خو به وکړي .

چه څو ګړۍ دا خیال دده په زړه کښې تېر شو ، زړه ئې په غرځنګ شو ، او په ټول بدن کښې ئې دګوزڼ وهلې په شانې ویزدل پیدا شو . لنډه دا چه (حمید) له ډېر فکر وهلو ، او ډېر بدلو څخه آخر په تنګ شو ، او له کوره ووت مګر دده له وتلو سره جفت جګړه هم پای ته رسېدلې وه .

دده وروړ له کوره بهر و وت ، او (حبیبه) له ژړا څخه خوځ نځوځ دده په خونه کښې ننو ته .

هغه (حبیبه) چه چپ له دغې ورځې څخه بهره وزخ د (حمید) په خونه کښې په خندا ، او اکاډ و سره ننوتله ، او هیڅ کله به ددې وچولې تریو ، او خوله به ګلې پټه نه وه نن اول ځلې دی چه په ژړا سره ننوتله ، او دده دو روړ له لاسه ئې پټې کولې ، او اوښکې به ئې له سترګو څخه تو یولې .

(حمید) چه دا وضعیت نه وکتلو ۸ ځایه ځمکه ، او آسمان وربانډې و څرخیدلو ، او بې اختیاره له خپل ځای څخه پا څېدلې ، ددې په دلاسا کولو بانډې ئې پیل وکړلو ، او سرګې چه دده دچېرکته په باز و بانډې اینبې و پورته کړ او .

په عین همدې وخت کښې دده په وجود کښې یو سخت ریزدل ، او ارتعاش پیدا شو ، او یوی مرموزې قوې به دې د (حبیبې) په لوری کش کاوه .

همغه قوه چه له ډېرې مودې څخه دده دروح په تیاره کښې پټه وه چه اوس ناڅاپه څرګنده شوې ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لورته او ئی وشوی کولای چه مقاومت وکړی . خیال لا سو ته ئی ددی له مخ او سر څخه گرځول . ځکه چه یو سور انګار دده په زړه کښی بل دی ، اختیار ئی له لاسه وووت او خیال سرته ئی شکنجه کړی په ریږد بدا او اضطراب سره ئی مخی ته کړله .

او بخیل ځان باندی پوه نشو . یوه سخته لړزه او رعشه دده په اندامو کښی اوبدلی وه .

په همغه حال کښی ئی احساس وکړ لو چه (حبیبی) خیل ځان له دی څخه په همغه خوا کش کړ لو او حال دا و چه دا نه ده پوهیدلی . ځکه چه دهغی په وجود کښی هم د (حمید) له لاس وروړلو څخه همداسی یوه لړزه او ارتعاش پیدا شوی و . او له دی جهته بی اختیاره د شنج په حالت کښی له خیل ځایه هغی خواته غورزیدلی و .

دوولس هاك يك او حیران او ساختلی سره ناست و . (حمید) یوه خوا او (حبیبه) بله خوا په دوه قدمه لری فاصله کښی ولاړ او هغه ناسته وه .

داچوپیدا او حیرانتیا تر ډیره وخته پوری وزغمیدله . تر څو چه (حبیبه) له خیل ځایه پاڅیده او د ورد په لوری روانه شوله . او (حمید) له خیل ځایه هیڅ ونه خوزیده او هیڅ ئی ونه ویل .

یو ساعت وروسته که څوك د (حمید) دخونی له خوا څخه تیریدی نو دده د زړه غږ به ئی هرو مرو آوریده .

دا نو ولی زړل؟ او علت ئی څه شی و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

دوهم ټوك

دشپې له نخې (مجید) له نورو شپو څخه په وخت کور ته ورسیدو . او برابر د خپل ورور خونې ته ننووت (حبیبه) په خپله خونه کښې په یوه کار باندې بخته وه . د وی دواړو ورونو تر ډیره وخته پورې پخپل منځ کښې خبرې او اترې سره کولې .

(مجید) دهغې جګړې په نسبت ډیر خپه ، او پښیمانه و .

په پای کښې دواړه ورونه په اتفاق سره د (حبیبه) د خونې خواته ور غلل ، ورتړلې و . دژړاغږئې دخونې له منځه آوریدو .

همدا چه (حبیبه) دخپل دمیړه اولیوره په ور تګ باندې وپو هیدله ، په تلوار سر د ئې دروازه پرانیتله ، اوښکې ئې له خپلو ستر ګوڅخه پاکې کړې ، او خپل اضطراب ، اوپریشانی ئې هم په خو شحالې سره بدله کړه ، او د (مجید) تر څنګه داسې کیناسته لکه چه هیڅ یوشي ددوی په منځ کښې نه وی پیښ شوی .

په دې شپه هم لکه نورې شپې دې کچنې کورنې په ګډه سره ډوډې وخوړله او ، چای ئې وڅکولو ، او نمونځ ئې اداکړ او ، او بنې بنې خبرې ، او مجلسونه ئې سره وکول . مګر دتیارې پو پټ عامل ددوی په منځ کښې دانبې ورځې ، او شپې تر تهدیدلاندې نیولې وې .

اصلي خبره مو پرینبوده ، او په بله خوالاړو :

ومو لیکل چه (مجید) په خپل هغه کار چه (حبیبه) غوندې یوې ښکلې تابعداری باوفا ښځې سره ئې جنګ کړی و ، سخت پښیمانه و ، او له همدې جهته ئې (حبیبه) ته ډیره دلاسا ئې ورکړله ، او عذرئې ورځنې وغوښتلو نو نه دې سببه (حبیبه) هم له زړه دده سره پخلا شوه ، او (مجید) ددې خپلې بدخوئې دجبران دپاره یوه جوړه ډیراعلې بوټان (حبیبه) ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

له بازاره په گران قیمت سره واخیستلو، چه دهغو بوټانو له پښو کولو څخه وروسته (حبیبه) په دې اندازې سره خوشحاله شوه، چه گڼه هیڅ ګلی نه وژړلی، او هیڅکله نه وه خپه شوې اوس راشه چه وګورو چه په دې ورځو کښې په (حمید) باندې څه تیریږي؟

(حمید) خوار له هغې ورځې څخه راپیسې یو نوی شی پخیال وجود کښی لیده، او یو بل زور احساس دده په زړه کښی د (حبیبه) په نسبت پیداشوی و، چه دی دهغه له نوم څخه خبر نه و.

فقط دومره پوهیده چه د (حبیبه) دنژدې کیدلو په وخت، او د (حبیبه) دغږ دآوریدلو په ساعت کښی، او د (حبیبه) په خیال کښی راتلو څخه، بې اندازې نشاط، او محظوظیت، او خوشحالی ورته پیښیږي، او لدې شیانو څخه دده په زړه کښی غورځنګ، او په روح کښی ئې دآلوتلو علامې پیدا کیږي.

هر کله چه هغه له دې څخه زیات بل شی پخیال وجود کښی نه لیدلو، او هم نه پوهید و چه څه وکړي؟ نو چوپ به و.

ورو ورو داسکوت، او چوپ پیدائي په حیرت، او حیرانتیا باندې بدله شوه.

وروسته له هغه به ډیرې ورځې د خپلې خونې په یوه کنج کښی گوښی ناست و، او تری تری به ئې یو اوری، او بل اوری ته کتل.

پدومبنیو ورځو کښی به (حمید) له دې خپل حالت څخه په تعجب کښی وه، او ترا به ئې ورځنی خوړله. ولی په تدریج سره ئې داترا خوړل، او تعجب هم ورك شو، او هر چیری به لکه یو بت غوندې ورچ کلك ناست، او تڼه تڼه به ئې یو خواته کتل.

اتلوه داچه په دې روحی بحران باندې یوه هفته مبتلا و.

یوه هفته تیره شوه، دده دروحی بحران دوره تمامه شوه، او هغه یو اور چه پدومبنی شعله ئې او حته شوی وه دمیډ زیاتیدو، او تودښت ئې ساعت په ساعت ډیر یدو.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نو اوس یوه شو چه دی عاشق شوی دی، او په یوی داسی اوښی بلا اخته شوی دی چه هر سړئی غم دی، او په داسی یوه تیه تیاره کښی پروت دی چه «پاڅئی تری ورک دی» او یاد پښتانه دمتل سره برابر داسی یوځای کښی ولاړ دی چه «دی خوا ته ئی ګړنګ او هغی خوا ته ئی پړانګ دی» . که دی دخپلی عاشقی درد دوا کوی بر سېره په دی چه د دنیا شرمندګی او رسوائی او دعقبی باز خواست ورته ښېښیدونکی دی ګویا دی له خپل مهربان، او نیاغلی مشر ورور سره (چه کټ مټ دده دپلار په منزله دی) پوخورا لوی خیانت هم کوی، او که دی فکر، او تصور یې بالکل ونه ګرزی په زړه کښی ئی د (حبیبه) دعشق داسی کاری غشی لګیدلی دی چه دهغه ایسنل فقط د (حبیبه) دناز کی ګوتی کاردی، او دهغه پرهار علاج فقط د (حبیبه) وصال دی، او بس .

کوم وخت به چه (حمید) د خپل ورور دشفقت، او دمرحمت، او دپالنی، او دمهربانی مراتب پخیال زړه کښی ګرزول، او چه بیا به ئی دخپلی عاشقی ددی نوی درد تصور کاوه نو دنیا به وربانددی ګرده تاویده، او خرخیده، او وینښتان به ئی زیګه شول او جګ جګ به دریدل، او مصمم کیده به چه بایده دی داچتی فکر، او داشیطانی حرکت چه دده دمشر ورور په نسبت خورا در وند خیانت دی هرو مرو پریږدی .

او هرځله ئی چه د (حبیبه) ملاحت او لطافت، او حسن، او کرشمی، او دهغی عشق، او محبت په تصور کښی ورتلو، نو لیده به ئی چه له دی ځنی هم رغیده نشته نو زار زار به ئی ژړل او غټی غټی اوښکی به ئی له سترګو څخه بهیدلی، او ویل به ئی چه خدایا اخه بلادی را بانددی اوروولی، او څه سخت تندر دی را باندی غرزولی دی .

خدایا استا دخپل حبیب په لحاظ، او خاطر سره یا زما زړه د (حبیبه) له عشق، او مینی

څخه خلاص کړي، یا زما سره را څخه واخلي، او بې شرمومې مه شرموی، او د بناغلي (مجید خان) په مقابل کښې مې خیانت کار، او متجاوز مه ګرزوی .

سره له دا سې راز نارو او سورو د (حبیبه) محبت، او عشق دد بانډي لا زیاتیده، او د هغې د مینې لمبه دده په ګرد وجود کښې بلیده، او تل به ئې ستر ګې دوره په لو ري ختلي وې چه د یوی حوا، او بلې خوا تیریده و په وخت کښې ئې تل وینې، او غوږ به به ئې د دې دغږ د اوریدو دپاره ګیرو، او خپلې سو ګمې به ئې رانیکودلې چه ممکنه ده دهغې خوشبوئي ئې ترسو ګمو شي، او ډیر خلي به دی په (حبیبه) پسې همغسې زغاست لکه چه (حبیبه) پخوا په دد پسې تلله او راتلله، او خواه مخواه به ئې کومه موضوع پیدا کړي هغې سره به ئې خبري او تو في کولې .

او په عین هغه حال کښې چه دده حرکات به له خیرو، او کسلو څخه متجاوز کیدو ته نږدې کیدل، زر تر زره به ئې د (مجید) خبره په مخ کښې د دده او له لاس ورلوځلی به لري کیده او د ورور ولې وضیفی به دهان په ژبه ورته ویل سړی (حمید) دا چتې خیالونه چه دده او عقبی دخرابوي، او تازما خوا خوږي ورور یمخ کښې شرموی، له سر څخه و باسه ! زما دحرم په نسبت. چه تا سره مې ډیری نبی ګښي کړېدي، تل امین، او وفادار اوسه .

که ربښیا اوري ! (حمید) هم همدا سې غوښته، او همدا به ئې تل په زړه کښې و. مګر خوار څه وکړي، چه دده د زړه اختیار دده په لاس کښې نه وه. دده عنان، او واک دبل چا په لاس کښې او بلا اراده په دا خطرناکه کنده کښې (چه پای ئې معلوم نه وه) لویده .

دده میل، او خواهش همدا و چه باید و د ریږي، او په دا بې سر او سا مان چوڼ او بیابان کښې نه ځي، مګر بل یو لوی قوه چه عشق ئې بولي دی به ئې د شاله اوری ټیل واهه، چه هله! زر که لاړ شه! در یږه مه !

(c) ketabton.com: The Digital Library

۳۳

اتم ټوک

(حبیبه) هم د (حمید) په درد باندې اخته وه . هغې هم له دې غم ړانګېزه عاطفې څخه (چه د « عشق » په نامه سره یادیږي) څه برخه لرله ، مګر ذاتي عفت ، او فطري عصمت ، او دمیړه امانت ، او دمیرمنۍ توب و فاداري ، ددې په مخ کښې یو لوی دېوال او دټینګ سد په شانې ولاړو ، او د خپل زړه خبرې ئې نشوې ښکاره کولای . نو یخپل زړه کښې به ئې په پټه سره غم کولو ، او رنځ به ئې ایستلو ، او په خوله به ئې هیڅ نه ویلو مګر داد پښتو دلنډۍ مفهوم به ئې تل په زړه کښې ګرزولو .

پټ مې ین یم پټ به ژاړم

پټې به او ښکې ګریوانه ته تویومه

د (حمید) خونې ته به اوس ډیره لږ ورتله ، مګر تل به ئې خپلې کړکۍ څخه ، دده خونې ته کتل ، او ددۀ ګرد حرکات او سکنات به ئې لکه یوماهر عکاس د غور په سترګو سره لیدل ، او دهغو عکس ئې یخپل زړه کښې ثبتاوه چه د نه لیدلو په وخت کښې له هغو څخه استفاده وکوي .

د (حبیبه) په زړه کښې به وه چه خپل کار پسې لاړه شي مګر کار به ئې له لاسه نه وړوره . غوښتل به ئې چه له خپلې خونې څخه بهرته لاړه شي ، مګر ددې په پښو کښې به قوت نه و چه یا ځیبږ ي .

(حبیبه) هم په دوه مختلفو حسو کښې لو یدلې وه ، له یوه اوري « عشق » اوله بل اوري « وظیفه » ددې په زړه کښې سره په جنګ و ، او هریو به خپل قوت اوقدرت ښندلو تر څو چه بري مونده کاندي او (حبیبه) هغې خواته ورکش کړي . داخواره کې په دې منځ منښ سرګردانه اوحیرانه پاتې وه ، اوهیڅ نه پوهېده چه خپل لیونۍ زړګي سره څه وکړي ؟ .

که کوم وخت به (حمید) له کوره بهر وتلی و ، نو (حبیبه) به دانګړاوئې دروازې ته

(c) ketabton.com: The Digital Library

سر گی نبولی منتظره به ناسته وه ، چه (حمید) به څه وخت بیرته راځی. همدا چه (حمید) بهنوو ت (حبیبه) به دهغه له مخ څخه تښتیدلی په کور کښ به پټیده اوهلته به ئی سر په دوا ړو لاسو کښی نیولی زار زار به ئی ژړلی .

دشپی له خوا بهچه دوی گرد ددوه ی اوچ ته لپاره سره تو لیدل (حبیبه) به په ډیرمشکل سره خپل ځان اداره کاوه ، اوتر خپل واك لا ندی به ئی ساته اوپه هره وسیله سره چه کیده ځان به ئی آ رامښکاراوه .د(حمید) حال هم دگډلون په وخت کښ کټ مټ د(حبیبه) پهشان و.

(مجید) له یوی میاشتی څخه په ئیسی تل گوری چه دښځی رنگ ئی ورځ په ورځ تغیر مومی اومخ ئی تك ز یړ آ وښتی دی او همدا سی ئی دوړور وضعیت هم ورځ په ورځ ورانیږی مگر په سر بانـدی ئی نه پوهیدلو چه (حمید) باندی څه شویدی ؟ چه ورځ پهو رځ ډنگریږی او ضعف او نقا هت ئی آ خری درجی ته رسیدلی دی ؟ او همداسی حیران و ؟ چه(حبیبه) ولی غمجنه ښکاری ؟ اودمخ گل ئی مړاوی ریښی ؟ اوتل ئی دځوانی پهبهار کښ دخزا ن اثر ښکاریږی ؟ . .

په ریښتیا سره دالکه لمرغوندی ښکاره وه چه هم (حبیبه) په دی و ر ستیو څو هفتوکښ ډیره غمجنه اوپریشانه ده اوهم (حمید) ورځ په ورځ خرابیږی .

(مجید) چه خپل وروړ سره ډیره مینه لرله اوهم ئی ښځه ورباندی ډیره گرانه وه ددی حال اوتغیراتو له لیدلو څخه ډیرحیران اوپریشان و . دده په خیال کښ داسی راتله چه د (حمید) دپریشانی سبب خوبه همداوی چه امتحان ئی نژدی دی ،اودی دهغه له نتیجی څخه ویریږی . مگر د (حبیبه) دخپگان په علت باندی هیڅ نه پوهیده ،اوپه تعجب کښ پر وت و، اوهرڅومره ئی چه په دی مو ضو ع کښ فکر واهه په درك باندی ئی نه پوهیده - د څوورځو له فکرو هلوڅخه وروسته دائی په چړت کښ راغله چه ښا ئی (حبیبه) په دکور له ډیر وکیناستلو څخه په تنگ شو یو ی ؟ .

(c) ketabton.com: The Digital Library

ورو ورودا فکر د(مجید) پهماغز وکښی فوت ونیولو ولی چه بل هیڅ یو دلیل د(حبیبه) دپریشانی لپاره دده په زړه کښی نه ورتلو اویه عین حال کښی دی خبری ته ئی ډیره تلوسه وه چه هر و مرو ښائی د (حبیبه) د دی درد تشخیص په ښه شان سره وکړی

هغه وخت چه داوهامو سخته سیلی ، او دبدگمانی طوفان دچا روح پخپلو منگلو کښی ونیسی ، له هر لوری پریشانه فکرونه پههغه باندی یرغل کوی اوهجوم راوړی ، اوهغه خپل خوراسپك خیالات ، کټ مټ دحقیقت په صورت سره وینی . ترڅو چه د داسی وهمی اوچتی فکر و په سبب سره ، له روحی پریشانی ځنی خلاصی پیدا کاندی ، نوله دی جهته پوهانو ویلی دی چه انسانی روح تههیڅ یوآفت لهتردید اوشكڅخهزیات ضرر رسوونکی نه دی ، اوښائی چه انسانان تل خپل ځانونه له شك اوتردید ځنی ژغوری .

(مجید) هم په دی موضوع کښی دشك اوتردید له لاسه په ځان رسیدلی و . او آخرئی داخبره په زړه کښیناستله چه (حبیبه) فقط د کورد کارو اود ډیری ناستی دلاسه ، دسل او ددق په رنځوری سره اخته شوی ده . نوله دی جهته ددی دعلاج په تدبیر کښی شو .

له بلی خوا د(حبیبی) د کورنی کارونه دومره ډیر و ، چه یوه شیبه هم له صبانه تر ماښامه پوری وزگاره نه وه ، اوله بل لوری (مجید) هم نه شو کولای چه خپله ښځه یواځی بی له کوم محرم څخه پریږدی چه چیری لاړه شی .

دامشکلات زر له منځه ورك شول . ولی چه د (مجید) په زړه کښی داخبره هم تینگه شوی چه (حمید) به هم دامتحان له لاره ځنی خپه وی ؟ اوشپه او ورځ ئی د خپلو سبقو په تکرارولو اوگردانولو سره خپل ماغزه گرزولی ؟ او داضعف اوناتوانی هم له ډیری مطالعی اودزیار ویستلو پهسبب ورپیښه شوی ده ؟ نوله دی جهته (حمید) ته هم گرزیدا اوتفریح په کارده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په دې خبره باندې خبر نه و ، او نه پوهیدو چه کشر ورور ئې (حمید) له ډیرو ورځو راهیسې له لیکلو ، او لوستلو ، او سبق ویلو څخه بیزار شوی دی ، او د اضعف ، او ناتوانۍ او پریشانۍ له بل لوری ورته پیښه شوې ده .

خیر ! (مجید) داسې یو قصد ، او اراده وکړله چه له دې په وروسته به د صباحې او ماښامنۍ له مخې (حبیبه) دده له کچنی ورور (حمید) سره لږ څه بهر ته دروځي ، او وروسته له دې نه گردش او تفریحه به دواړه بیرته سره رادرومې .

گویا (مجید) پخپل خیال کښې په یوه غیشې دوې نښې ویشتلې یعنې غوښتل ئې چه په دې وسیلې سره له یوخوا (حبیبه) له پریشانۍ او گوښې توبه څخه خلاصه کاندې ، او له بل لوري ئې په زړه کښې خیال وروورته هم (چه په خپله سبقو کښې له ډیرو زیار ویستلو څخه نا الکال زهه شوندی) څه تفریح ، او فهم غلطي ورکړې ، او دا کار دده په نظر ډیر ښه ښکاریده .

یوه شپه په داسې حال کښې چه (حمید) پخپل کور کښې په ظاهر سره په مطالعه کښې مشغول و یعنې کتاب ئې پخپل مخ کښې پرانیتلی ، او ورته کتل ئې ، مگر فکر ئې لکه یو وحشي مرغه د کتاب له تور یو څخه په تیښته ، او په یو بل عالم کښې الوتلو ، (مجید) ور باندې ننوتلی ورته وئې ویل :

زما جانه ! دومره زیاته مطالعه مه کوه ، چه روغتیاته دې ډیر نقصان لري ! وروسته له دې څخه لږ ساعت چوپ شوی ، او په چرت کښې تللی بیا په خبرو شوی (حمید) ته ئې وویل :

زما د سترگو توره ! یا څه نن شپه د سینما سیل ته لاړ شه ، چه یاد دغلط شې ! «

اگر که (حمید) هیڅ نه غوښتلو چه له کوره بهر شي مگر داړ څه فکر وهلو څخه په وروسته ، د خپل دوړ ورله دې خبرې څخه خوښ شو ، او په زړه کښې ئې داخبره تیره شوه ، چه دې مشغولتیاته مې تر اوسه پورې پام نه وه شوی ، ولې زه به تل پخوا له دینه چه د (حبیبه) د مینې لمبې زما په وجود کښې نه وې بلې شوې ، د سبق په ویلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

به بخت وم ، او فقط خوځلی سینماته تللی یم ، او اوس دادی چه د (حبیبه) دعشق په اورکښ سوزم ، راشه چه نن شپه سینماته لاړشم ، که خدای کړی وی گوندی چه هلته می لږ خه یام غلط شی .

نوزر پا څیده ، او دریشی ئی واغو ستله ، او له خپلی خو نی ځنی بهر شو . که گو ری چه (حبیبه) هم خپل کالی آغوستی او ځان ئی سنبال کړی ، داگړیه مخ کښ بهر و تلو ته تیاره ده .

(حمید) ددی منظری له کتلو څخه نژدی وچه بیهوش شوی په ځکه ویرزی ، مگر په ډیر مشکل سره ئی ځان و نیولو ، مگر بیا هم دده په وجود باندی لړزش ښکاره و ، او غا ښونه ئی یو په بل سره د لگیدل ، او لینگیو کښ ئی دریزږدید ا اثر معلومیده .

په عین همدی وخت کښ چه (حبیبه - او - حمید) دواړه په حویلی کښ سره یوځای کیدلو (مجید) هم ددوی تر شا رسیدلی (حمید) ئی مخاطب وگر زاوه چه «زویه ! (حبیبه) هم ځان سره سینماته بوزه ! » .

دی لنډی گڼدی جملی په (حمید) باندی خو ر اعجیبه تأثیر و نه وغورځول ، او دی ددی خبری له آوریدو ځنی په داسی یو حالت کښ واویدو لکه چه داورعتی غټی سکر و ټی دده په سر او ځگر کښ اویدلی وی .

بیا ځکه ور باندی گرده وڅرخیدله ، او په سر کښ ئی سخت دوران پیدا شو ، او که په دیوال باندی ئی تکیه نه وی کړی ، هیڅ لری نه وه چه لنگس ئی خوړلی ، او لویدلی به و .

نا ځاپه دده په زړه کښ داخبره تیره شوه چه ښا ئی زما ورور به زما له دی معا شقی ځنی خبر شوی وی ، او اوس ئی زما درسوائی لپاره دانقشه روغه کړی وی .

زړه ئی غوښته چه یوه بی ترا چیغه ووهی ، او په ډیره زاری ، او خواری سره داحقیقت خپل خوا خوږی ورور ته (لکه چه دی) هغسی رنگه څرگند کاندی ، او د خپلی دیگنا هی او ځان ژغورلو په نسبت دده په مخ کښ قسمو نه وخوری ، او واوړی .

مگر پخوا الدی څخه چه دی خپله خوله وخوزوی (مجید) وړاندی شوی له جیبه ئی پوښل ر و پګښز نوټ و پستلی ، اوده ته ئی ور کړاو، اویه یوه معمولی لهجه سره ئی ورته وویل چه « داهم واخله » .

ددی وضعیت ، اوخبری څخه فی الحال (حمید) وپوهیدو چه وروړئی لادده له عاشقی ځنی خبر نه دی.

سمدلاسه یوه بله لویه وسوسه ، او سودا - ده‌ته‌وریپښه شوه ، اوهغه داوه چه که دی او (حبیب) په دی تیه تیاره شپه کښی له دی ځایه عین تر سینماپوری لاړشی ، اوبیا په سینما کښی یوه موده سره یو ځای کښینی ، او بیا له هغه ځایه په نیمه شپه کښی سره بیرته را درومی مبادا چه له ده ځنی چپ له شریعت ، او انسانیت څخه کوم حرکت صا در شی، او ځان ذد نیا او آخرت په شرمو باندی وشرموی !

هغه غوښتل چه دخپل وروره نسبت وفادار اوسی او دده حرم ته ترخو ئی چه عقل او فکر په سر کښی وی ګوتی ورنه وړی ، مګرپخپل یاغی زړګی باندی ئی چندانی ډاډینه نه لرله .

هو ! دی پوهیده چه انسانی روح دعشق اودبهیمی قوی په مخ کښی ډیر کمزوری او ناتوانه دی . اود هوسو او خواهشو په مقابل کښی کټ مټ دیوه میاشی په شان د سختی سیلی په مخ کښی دی .

اوداخبره ورته معلومه وه چه هوس لرونکی زړه و حشی غرځی غوندی له اسلامی اوامرو او اخلاقی تعلیماتو ځنی د ر ذ ائلو ورشوته تښتی .

نو له دی سببه د (حمید) زړه نه و ، چه (حبیبه) سره یوځای له کوره ووزي ، ځکه چه یخپلځان باندی ویریده ، چه واك ئې له لاسه بهر نشی ، اودامانت داری او دوفاداری له حدوده ، بهربل کینبږدی .

همداو هغه لاس ئې چه دنوټ دا خیستاو لپاره غز ولی و ، ور بیرته ئې کړ لو ، او په لړزیدلی غږ سره ئې ورته وویل : نه ! « زه نه ځم! » .

(مجید) ورته وویل : « نوکالی دولی واغوستل ؟ » .

اگرکه دا سوال ډیره یوه عادی او معمولی خبره وه ، هرکله چه (حمید) خپل لاس او ینبی په دی ځای کښ ورك کړی و ، هرخو مره ئې چه په خپل فکر او ماغزو باندی زور واچو لو ، چه دخپل دنه تنگ لپاره کومه بهانه اویلمه جوړه کړی و ئې نشوی کولای ، فقط دومره ئې په زړه کښ تیره شوه ، که په دی موضوع کښ څه زیاتی خبری وکړی ، نه چه داپټه خبره ئې ښکاره ، یائی وروور ور باندی بدگمان شی ناچاره ئې بیا لاس ورووږد کړی نوټ ئې ورځنی واخیست او له (حبیبه) سره یوځای له انګړه ځنی ووت.

(مجید) د کوځی تر آخره پوری له دوی سره لاړ . اوهلته ئې په ورو چه (حبیبه) یوه نشوه خپل ورورته وویل : « په داسی یوه لاره تر سینما پوری لاړشی چه په هغی لاری کښ دخلقو پیړاو باړ کم وی ، اوتاسو په هوسائی سره لاړشی اوراشی اودتنگ په وخت کښ د تل (حبیبه) ته پام وی . »

دی خوارنه پوهیده چه هغه پخپل لاس وازده پیشوته وسپارله ! یائی اوردبارودو تر خوا ولګولو ! ! اوړنده شوی تیشه ئې پخپله پښه ووهله ! ! !

څه به وکړی شی د دنیاقانون همداسی چلیږی ، او سړی د داسی کارو په فلسفه باندی نه پوهیږی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

دخلقو عادت په دی باندی جاری دی چه له قضا او قدر څخه شکایت وکړی او د بدبختی او مصیبت په وخت کښی له فلکه پیغور ولری مگر په دی باندی نه پوهیږی چه تل د خطر او مه انسانان خپلو ځانو ته پخپلو لاسو سره تاوه وی. او هره هغه بدبختی او مصیبت چه نن چاته پیښیږی د هغه غفلت او د بی پروائی نتیجه گڼله شی چه پرون ئی کړی وه.

(حبیبه) او (حمید) دواړه سره یوځای له کوڅو او بازار وڅخه تیریدل، اویه تولو لاړو کښی به چویه چوپتیا سره روان وو، او یوه هم له دوی څخه شو نه وی نه خوځیدل هرکله چه له لوی بازار څخه چه هلته ډیر از دحام و تیریدل، نو دواړه سره ردن شول ترڅو چه یو بل سره غلط نشی.

(حمید) د (حبیبه) په نژدیکت سره پخپل وجود کښی د اسی یو ارتعاش او اضطراب محسوساوه چه له نشاط او ډیر خوند څخه روغ شوی و.

دا احساس چه مرکب وله عشق او اضطراب، او له ویری او تفکر څخه، (حمید) ته ئی دمد او جزر، یا قبض او بسط، یا خوف او رجا غوندی یو حالت بښلی و.

(حبیبه) ته به ئی چه کله د عشق لمبی به ور باندی بلیدلی.

د دنیا رسوائی او د آخرت د پوښتنی خیال به ئی چه کاوه، و یریده به، خپل ورور ته به ئی چه فکر کاوه اضطراب به ئی زیاتیده.

که په لږ پام دې په دې مسئله کښې تحير کېږو، نو له حده زيات به ئې ښه او خوږ را ډېر وېره به ور ته پيښېږي.

د اګر د مختلفه احساسات سره غونډ شوي، په ده باندې يو عجيبه حالت طاري شوی و چه له ليونيانو او شرابيانو سره ئې فرق نه کېدلو. لکه مست شوی او بيخوده انو غونډې په لاره تلو. خپل واک ئې په لاس کښې نه و خو ځلې ئې له نورو تلو نکو سره ټکر وخوړلو يو ځلې نژدې و چه سخت په ځمکه باندې ولګېږي سر، پاتې او ورميږ مات. شي بل ځلې ئې بيا يو سخت کنګس وخوړلو مګر آفرين دوی په (حبيبه) باندې چه مېړانه ئې وکوله، اوږ رئې له لاسه ونيو لو او وېرې ئې نه ښو دلو چه و لو ېږي ... او که چېرې په هغه سړک باندې چه ګرد په ډبرو او پلنو پلنو تيږو باندې فرش شوی و، لو يدلی وی، مړ به و.

د دې حالت له کتلو ښځه ګردو تلو نکو، دې مېړنی ښځې ته تحسين او آفرينو ويلو او دې سړي سره ټولو کسانو همدردي کوله، او ويل به ئې چه خدای د دې ښځې ته خير او برکت ورکړي چه دا سړی ئې له مرګه ځنې خلاص کړلو.

وروسته له دې ښځه چه د (حبيبه) پاسته لاسونه دده په وجود باندې ولګېدل، او هغه له نژدې ښځه د دې په بوی باندې متحسس شو، نو ژر څه په خود شو، مګر دده په ګردو اعضا، او پلو باندې داسې يوې برقی شرارې نفوذ، او جريان لرلو چه له خوشحالی او نشاطه ځنې روغ شوی وه، په بله ژبه دده په وجود کښې دارازې وضعيت پيدا شوی و لکه چه د نری وږمی له تېرېدو څخه ډيو لوی تالاب په مخ کښې له اوبو ځنې کمکی کمکی څپې پيدا کېږي.

اوس نو بيا د ټينګېدا قوه دده په وجود کښې نه وه پاتې، او واک ئې بيا له لاسه وتلی و، ولی چه بيانی پخپل زړه کښې هغه دده پوله بله مختلف احساس لېدلو چه عبارت دی له عشق

(c) ketabton.com: The Digital Library

او مینې ، او وفادارۍ ، او وظیفې څخه ، اولږ څه شیبه تیره نه وه ، چه بیاهغه دواړه احساسات پخپلو منځو کښې په شخړه شول ، اودهغه په وجود باندې بیاهغې د مغلوبیت یوه منظره ښکاره شوه ، اوبیائې اراده له لاسه ورتله ، او نه پوهیده چه دده په ماغزو باندې څه تیریږي ، چه دی هیڅ نه پوهیږي ، چه څه وکړي ، او په کومه لار شي .

دی خوار په دې حالت کښې لکه هغه ناز که بڼه یا تنکی وچ وا بنه ، چه دسختې تندې سیلی دجریان په مقابل کښې پریوتلی وی ، واقع شوی و ، اوبې واکه قد مونه به ئې آخیستل او (حبیبه) سره لکه یو بیهوش شوی سړی څنګ په څنګ تلو ، او دتلونکو په دله کښې به ئې ډیر ځلی له نورو خلقو سره ټکرونه خوړل او پرته له دې څخه چه کله به ئې پښه ، او کله به ئې لاس ، او کله به ئې ، اوږه او کله به ئې سر ، او ټټر ، او شاپه ځینې شیانو باندې لګیدل او خوږیدل به ، او بل لاس ئې کلك د (حبیبه) په ناز کو منګلو کښې نیولی شوی و ، چه نه ئې پرېښوده چه ولویږي ، نور په بل شي باندې هیڅ نه پوهیده .

(حمید) په دې وخت کښې په یو مرموز ، اومجهول وضعیت سره اخته دی . فکر ، او خیال ئې ډیر زیات خراب شوی دی . دمحاکمې قوه ورنه ورکه ده . عقل ، او یو هنه تری هیره شوې ده . دماضی ، او دحال ، او دمستقبل خبرې ټولې دده په ماغزو کښې سره غونډې شوې دهغه په مخیله کښې ئې یو عجیبه معجون ، او مخلوط روغ کړی دی ، چه دی خوار دهغه په سر ، او بر باندې هیڅ نه پوهیږي ، اورد ، اولودن تری ورك دی . فقط په دې تیه تیاره کښې ئې کله کله دخپلې دمور (فاطمې) اودخپل ورور د (مجید) ، او د خپلې د محبوبې (حبیبه) څهره لیده له او په تیره د (حبیبه) مخ دده په نظر کښې داسې ښائسته بریښیده چه په هغه باندې درڼا یوه پرده (لکه چه کله کله له سپوږمۍ څخه چاپیر دنور څپول لیده شي) اوید لې وی .

(حمید) په داروحي شور ماشور او غوغا کښې په خپل وضعیت ، او موقعیت ، او تکلیف باندې هیڅ نه پوهیده ، تردې چه په دې باندې هم نه و خبر چه دی ولې نن شپه له کوره

(c) ketabton.com: The Digital Library

وتلی دی ؟ اودا ډیر مترقبه لطف، او مرحمت د (حبیبه) له لوری دده په نسبت ولی ښندل کیږی ؟ اودی څرنګه له (حبیبه) سره څنګ په څنګ، اولاس په لاس روان دی ؟ .

د سړك په اړ ته کښی چه هلته د خلقو ډیر و باډ لزو، او رڼا ډیره لویده (حبیبه) ناچاره شوه چه (حمید) و دروی ، او په سد ګی کاندی، نو وروسته له ډیره نیواو څخه ئی (حمید) ته وویل : « زما عزیزه ! لږ ځان ښه ار کړه چه څیری ونه لویږي ، اوکوم ځای دیاخوږ نشی او که د طبیعت ډیروران وی . رازه چه د سینماله سیل ځنی تیر شوی یو ته کورته لاړ شو » .

سبحان الله ! ددی خبری یوعجیبه اثر په (حمید) باندی ښکاره شو، او سدلاسه ئی په خوب ویده عقل، او یو هنه له خوبه ځنی ویښه شوله، او په ډیر نوستر ګو سره ئی ولیده چه د (حبیبه) تر څنګ لاس په لاس مخامخ ولاړ دی . سمدلاسه دده د ورور څیره هم د ده په مخ کښی ودریده ، او زړ ئی بیا له حیا، او وفا، اوداما نت له سببه سترګی پټی کړی . چه (حبیبه) سره سترګی په سترګی نشی ولی چه (حمید) ډیر یومسلمان، اوباحیا، او شرمناکه ځلمی و . مګر په دی ډول کښی د عشق او مینی له لاسه لویدلی و، نوځکه چه لږ څه پخو د کیده د خجالت ، او د شرمندګی احساس ئی په وجود کښی له ورا ښکاریده .

ومو ویل چه مینی، او وظیفی د ده په روح کښی جنګ او شخړه سره اړله . یعنی د (حبیبه) مینه ، او د ورورولی وظیفه .

هر کله چه مونږ غواړو چه زمونږ ښاغلی لوستونکی په دی موضوع باندی په ښه ډول و پوهیږی ، نو دلته یوتشبیه یا یو مثال راوړو ، اوهغه دادی چه دلته د مینی مجسمه ، عبارت ده د (حبیبه) له وجود څخه ، او د وظیفی مقصد ، مطلب دی د (مجید) له ذاته ځنی ګویا چه دادواړه کسان ، دمیدم پر له پسی د ده په زړه کښی ښکاریدل ، او بیا پټیدل .

د (مجید) څیره به ده ته په وظیفه پیژندلو سره توصیه کوله ، او ځیل محبتونه، او روزنی او شفقتونه به ئی ور په یاده ول ، اوله ده څخه ئی د وفاداری اوداما نت شعاری انتظار لرلو

(c) ketabton.com: The Digital Library

د (حبیبه) څېره چه ددې په نظر کښې ښکارېده په ډېر عجیب قدرت سره به ئې نور هر شی د ده له یاده ویستل.

او په دې وخت کښې به (حمید) دغه تېزې په شان وه چه په سخته ګرمۍ کښې دیو غر رایخو او بو دکارېز دویالې په غاړه و لاړ وی، او غواړي چه له هغو او بو څخنی لږ څه وڅکې او خپله تنده پرې ماته کړی. هغه دا چه او بوته لاس وړاندې کړی سمد لاسه یو سړی راشی او ېرې ئې نږدې چه او به و څکی، یعنی په مجرد ددې چه (حمید) غوښته چه (حبیبه) ته ګوتې ور وړاندې کړی، فی الحال ددې د ورور مخ وربه یادېده.

بالآخره (حمید) مغلوب شه، او وظیفې دمینې په مقابل کښې مقاومت ونشو کولی، او د ځلمی توب احساساتو ګردنورشیان له منځه ورك کړل.

(حمید) اوس په ډېرو بدو خیالاو باندې مشغول دی، او لکه هغه کسان چه دتبې په حالت کښې پرته پرته وېل کوی، دی هم په چتې چتې فکرو کښې پروت و، او هره ګړی به هرهرشی د ده په زړه کښې ګرزېدل، او دلاسه ئی نه وه پوره چه دافضول خیالات له خپل ځانه لرې کړی.

په همدې خیالو او اندېښنو کښې دوب د سینما دروازې ته ورسېدل، او (حمید) د (حبیبه) په ډېر مېل او اشاره سره بیا له خپل چرت ځنې وتلی او ورزئی دسینما داولی درجې دوه ټکسو نه آخستې او دواړه سره لاس په لاس دسینما په خونه ورننوتل.

(c) ketabton.com: The Digital Library

﴿ نهم ټوک ﴾

(حبیبه) موهیره کړه ، راځی اوس وګورو چه هغه څه حال لري ؟ ..

(حبیبه) هم د(حمید) په شانی په یو عجیبه کشمکش اخته وه .

مګر ښځی داسی یو خاصیت لري چه د خپلو احساساتو په پټو لو کښی له نارینو ځنی ډیری ښی دی ، او په دی کار کښی یو ه خاصه ملکه لري . د ښځی ضمیر د سمندر بی پایانه سیند غوندی دی چه ډیر طوفانونه، او موجونه پخپلو ژورو ځایو کښی ساتی او په مخ ئی هیڅ یو اثر هم نه ښکاریږی په میاشتو او کلونو کښی رنځ باسی او زحمت په ځان آخلی ، مګر خپلی شوندی هم نه خوځوی . په راز رازتکلیفو او ربړو باندی اخته وی ، ولی ددی له خولی ځنی یو آه هم نه وزی .

(حبیبه) هم عاشقه شوی وه . رنځ به ئی ویسته ، زړه به ئی له غمو څخه ډک و ، مګر به خوله به ئی هیڅ نه ویلی ځکه چه داهم وظیفه شناسه وه او له وفاداری اوامانت داری ځنی ډکه وه .

پو لوی تفاوت او فرق ددی او د (حمید) په منځ کښې هماغه توپیر وه چه د ښځو او نارینؤ په احساساتو کښې تل لیده شي ، او موږ هم هغه ته پاس اشاره وکړله ، او تر اوسه پوري پوهان ددی تفاوت او توپیر په حقیقت باندې نه دي پوه شوي او که کومه ورځ هغه تیاره تمکی باندې رڼا واوبزي ، او داتوره وريځ دبشر د ژوندون له مخې ځنې ورکه شي . نو البته انسانان به پوقدم نورهم دسعادت او د نیکبختۍ په لوري درومي .

اگر که په ړومبیو ورځو کښې دپرشانۍ نښې د (حبیبه) په څیره کښې لیدلې کیدلې، مگر دا نښې په دومره نری او ناڅیزه وی ، چه هیڅوك به د هغو په لید او د هغی په هغه درد باندې چه ددی په زړه کښې پروت و، نه پوهیدل . او چې له دی ځخه که به څوك د(حمید) حرکاتو ته ځیر کیده ، نبه به پوهیده چه (حمید) د عشق لمبو و هلی دی .

هو! (حبیبه)هم د(حمید) په درد باندې اخته وه . او دهغه په شانی ئې غوښتل چه په خپل اسلامیت اوامانت او وفا باندی ټینګه ولاړه وی .

نه ! اوس ددی خبری ځنی مخ آړوو ، او سینما ته گوروچه هلته څه پیښیږی .

هغه فلم چه په دی شپه ښودل کیده، دعاشقی پوډیر ښائسته فلم وه ... پوه گاډیوان پوه ښائسته ښځه پخپلی گاډی کښې کرا کړی وه او دسفر په منځ کښې گاډیوان په دی ښځه باندی عاشق شواو په هغه هوټل کښې چه دوی دشپې له مخې ښکته شوی وو ، د آشنائی تارئی ور سره و غزاوه ...

(حمید) ددی برخې په لیدلو سره بالکل بې واك شوی و، او دده احساسات داسی خوځیدلی و چه نژدی و هلته (حبیبه) ته لاس ور واچوی او په غیږ کښې ئې و نیسی لکه چه په دی قصه سره له خپل ځایه هم وخوځیدلو مگر په مجرد دپاځیدلو دده فی الحاله څراغونه بل شول او دی هم بیرته کیناستو .

(c) ketabton.com: The Digital Library

د بلې پردې ترشروع کیداو پورې ئې په ډیر دقت او په ځیر ځیر (حبیبه) ته کتل مونږ نه پوهیږو چه په دې وخت کښې ئې څه خیال یلو ونه یخول، او په کومو کومو چرتو کښې ډوب تللې و فقط دومره پوهیږو چه دغه دحامی توب ترتأثیر لاندې بالکل راغلې او نور گردشیان ئې هیر کړې و....

په دوهمه پرده کښې دگاډیوان معاشرت له هغې ښځې سره شروع شو او په بله شپه گاډیوان دهغې ښځې په چپرکټ پریوتلې ددوې دناستې او دملاستې منظره لیدونکو ته ښکاره شوه او وروسته له هغه ځنې بیاخراغونه بل شول .

ښاغلې! لوستونکې پخپله تصور کولای شې چه ددې مناظرو دلیداو په وخت کښې به (حمید) په څه فکر کښې و ، او د (حبیبه) به څه احوال و. ځکه چه دواړه ځلمیان ، او دواړه عاشقان، او دواړه معشوقان واقع شوې و، او اوس هم څنگ په څنگ سره ناست دې، او داسې پښې ته هم گورې.

(حمید) بیچاره دشیطان په لاس کښې ولویده، او نور دمقاومت طاقت ورځنې ورك شو، اوس دوظیفې دیپژندلو فکر ددهٔ په زړه کښې هیڅ نه راتلو، او غوښته ئې چه زرتر زره دسینما له خونې څخه ووزې . مگر دومره بې سده شوې وچه دخوزیدو طاقت ئې نه درلود ، نو لاعلاجه همغسې ناست پاتې شو . بیا څراغونه مړه شول، او دسینما بله پرده ښکاره شوه په دې پرده کښې دعشق او عاشقې بدې قصې ، او خرابې پښې څرگندې شولې، او دگاډیوان دهغې بد بختې، او تباهي مناظر ونبودل شول چه هغه ته دشهوت پرستې، او عاشقې له لاسه وررپیښ شوې و .

هغه ښځه ئې له لاسه وتله هلك ئې په بخنې، او واوره وکښې مړ شو، دې پخپله دربه دربه خاورې په سر شو، او پای ئې معلوم نه شو، چه چیرته لاړه .

(حمید) په داسې چرتو کښې ډوب و، چه دې برخې ته ئې هیڅ فکر هم نه و، او هیڅ پوې ته ئې پام نه شو او که ددې قصې آخرته ئې فکر شوې وې ، نو البته ددهٔ دعشق تود والې به لږ یده، او ددې هولناکه هنگامې به لیداو سره به ئې ستر گې غړیدلې وې مگر هیهات او افسوس !

(c) ketabton.com: The Digital Library

د سینما نمائش ختم شو ، او گرد خلق بهر ته ووتل. دوی هم له سینما څخه و وتل. خلق ډله ډله هر لوری ته تلل ، او دهر چا تلیو ار و چه ژر کورته ورسیږی مگر دوی دواړه و تې کــلك پخیلو ځایو کښی ولاړه وو . مونږ نه پوهیږو چه دوی په څه فکر کښی وو ؟ او کومه اراده ئی در لو د له ؟

لکه چه (حمید) دخپلو عواطفو په مقابل کښی مغلوب شوی وی ، او غوښتل چه د خپل عشق اظهار (حبیبه) ته وکړی . مگر خجالت باسی . که رښتیا وویل شی هم ئی خجالت ویسته او هم ویریده .

ولی چه د (حبیبه) له زړه څخه خبر نه وه ، او نه پوهیده چه هغه هم پخپل زړه کښی دمینی په درد بانـدی اخته ده ، او دده د عشق ســکروټی دهغی په زړه کښی هم لویدلی دی . دوبری سبب ئی داوه که څه وائی ، وروړ به ئی دده په حال باندی خبریږی ، او پټ رازئی ښکــاریږی ، او په شرمو باندی شرمیږی ، او ددی خبر ئی له تصور څخه په ځان ریږدیده .

له بل لوری ئی غوښتل چه د خپلی معشوقی په نظر کښی خپل ځان پوه کړی ، او بالمقابل سری غوندی ښکــاره کــاندی . نو ددی جهاتو په سبب ئی شوی کولی چه د خپل زړه پټه خبره ښکاره کړی ، او بر سیره په هغه زړه ئی نه غوښته چه دخپل دوروریه نسبت سره خیانت وکړی ، او له گرد وڅخه بدتــره داخبره وه چه که دی دخپل عشــق ، او دمینی اظهار وکړی ، ممکن وه چه بیا به د (حبیبه) تــش کتل هم لاس نه ورکــوی ، او بیا به ددی دعشق په لمبو کښی لازیات ســوزی .

لنډه داچه (حمید) به هغه حال کښی چه در نځور انو په شان خفگید ، او له خپل حاله خبر نه و (حبیبه) سره خنگ په خنگ دکور په لوری روان شه .

کور ته ورسیدل (مجید) ددوی په انتظار کښی ناست و . سم دتیر و شپو له عادت سره ئی شپه هم دهغوی دوی په گډه سره وخوړ له شوه ، او چای وڅکل شو . ورو ســته له هغه څخه (حمید) خپلی خونی ته روان شو ، او حال داو چه هغه په دغه شپه داسی بدحال درلود لکه چه په خوب کښی دکابوس عارضه ورپینه شوی وی .

نیمه‌شپه‌تیر وه‌چه د (حمید) چیغی پورته شوی ، ناری سوری به ئی وهلی (مجید) چه د (حمید) داشور او ماشور واوریده ، سمدلاسه د خپل خوب له ځایه پاڅیدلی د (حمید) خونی ته ننووت او پښتنه ئی ورځنی وکوله چه « هلکه ولی ژاړی ؟ » چه گوری (حمید) پخپل چپر کټ باندی اوږد غځیدلی او ژړل ئی .

(مجید) چه تراوسه پوری خپل وروړ په داسی یو حالت کښ نه و لیدلی ، له دی وضعیت څخه ډیر خفه ، اومتعجب شو ، او راز راز پښتنی ئی له (حمید) ځنی وکولی (حمید) دگردو سوالو په ځواب کښ ، اك همدا یوه خبره کوله : « نه پوهیږم ، په ځان نارو غ یم چتی چتی خوبونه وینم » . نوهرکله چه (مجید) ورباندی ډیراصرار وکولو نو داځواب ئی ورته وو یلو : « مورمی په خوب کښ ولیده ، اودهمدی لپاره په ژړا شوم »

داخبره د (مجید) په زړه کښ کیناسته ، اوبیرته خپل کوټه ته لاړ شو .

اگر که په دی وخت کښ (حبیبه) هم ورو ورو ژړل مگر (مجید) چه د خپل وروړ په فکر کښی ډوب تللی و ددی ژړاته ئی پام ونشو ، او که ددی په ژړا باندی هم پوهیدلی وی . نوهر و مرو به له دی پټ روحی ارتباط ځنی څه نه څه خبریده .

هو ! په رښتیا سره که داسی کیدلی چه (مجید) ددوی په اصلی درد باندی پوهیدلی وی او ددوی داصلی رنځوری تشخیص دده له لاسه پوره کیدلی ، نو به داغم راوړونکی قصه داسی نه پیښیدله اوبل کوم شکل به ئی ځان ته غوره کړی و . مگر سری څه ووائی :

د جهان حادثات پخپل تگ کښ ډیر چابك او گرځندی مشغول دی

او دده اود هغه اودنورو کسانو له خاطره دخپل دتگ لارنه چپوی

ځکه چه انسانان د جهان د حوادثو په مخ کښ کټ مټ داسی دی

(c) ketabton.com: The Digital Library

لکه دونی هغه وچی او سپکی پاڼی چه دمنی په وخت کښې ئې باد

هری خوا ته آلوزوی .

داشپه تیره شوه ... (حمید) په ښکاره سره آرام و... مګر دننه په زړګی کښې ئې اندېښنه ډېره زیاته شوی وه .

غم او اندېښنه داسې یو خاصیت لری ، چه دهغو دزیاتوب اوشدت په وخت کښې غمجن سړی په ښکاره سره دیوآرام اوعاجز اوچوپ سړی په منزله ښکاریږی .

بلی ! دده دعشق اور ساعت په ساعت زیاتیده ، او ده دهغه په مقابل کښې غیر له صبر او طاقت څخه بله کومه وسیله نه درلوده .

انتظار ئې ویسته که کومه مناسبه موقع په لاس ورشی ، اودی دخپل دزړه په خبره خپلی محبوبې (حبیبه) ته ورښکاره کړی . اودی په دې باندې نه پوهیده چه (حبیبه) لا له پخوا څخه خبره ده چه دهغې دمینې غشې ډېرې ښه شانې دده دځګر په ننه لګېدلی دی .

د ښځو لطیف احساسات ، دبرق دجریان په شانې د نارینؤ د روح په تیاره کښې خپل نفوذ آچوی . او په یوه کتنه سره ددوی په عواطفو باندې پوهیږی ، مګرد ښځو په حال باندې پوره پوهیدل ، او ددوی د پټې مینې اوعواطفو څخه خبریدل په ، کلوکلو انسانانو ته ممکنه نه ده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

په همدې صورت سره ډېر وخت تېرشو . . . دامتحان ورځې په سرورسيد لې . (حميد) اړ و چه د ورځې له مخې له خپل کوره بهرته ووزي . اوددي يوالځې توب په وخت کښې (حبيبه)ته ممکنه وه، چه دخپلې خونې يو کنج کښې مخ په ديوال کښېنې، او له خپل ځان سره ګړيدلې ، او له خپلو ستر ګوڅخه اوښکې توئې کړي .

د (حبيبه) له دې احساساتو او عواطفو ځنې (چه پدې ورځو کښې ئې لري ، او دخپل دزړه دمينې په يته لمبه کښې سوزي ، اودمحبت دغم په ګړانګ کښې و ر يتيښږي ا و تليږي) ممکنه نه ده دمونږ قلم لکه چه ښائي هغسې څه وليکلی شي ولې چه دښځې احساسات او عواطف داسې مبهم اومرموز او نامعلومه وي ، چه هېڅوك دهغو د ښکارولو ، او په هغو د پوهيدلو توان نه لري .

دموسيقي په يوی سندري-دساز اوسرود په يومجلس- ديوی نقشي په ښا ئښت- ديوشعر په لطافت- ديوی منظرې په وضعيت او بالاخر ديو دولت په سياست باندي پوهيدل آسا ن دي ، مګر ديوی ښځې دزړه په اصلي مطلب باندي پوره پو هيدل ، له دغو ګردوڅخه خورا سخت او ګران کاردي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

لسم ټوك

تا ځايه (مجيد) ته يوسفر ور پيښ شو اگر که د(حبيبه) او د(حميد) لري والی په ده باندی ډير سخت تيريده ، مگر سره له دی دده تنگ ديورسمی حکم په سبب سره ضروری و. ولی بيا هم خوشحال وچه دی په کور کښی لکه (حميد) غوندی يو سر پرست ورور لری چه دده په نشتوالی کښی ، په هغه له (حبيبه) سره وی ، او هم به د کور سرپرستی په ښه شانی سره کولی شی او پدی واسطه به د کور له لوری پوره ډاډينه لری .

هغه د خپل د سفر لوازم تيار کړل . او په هغه ورځ چه له کوره وخوځيده (حميد) ئی ځان سره تر موټر خانی پوری بيولی . هلته ئی تر ډيره وخته پوری له هغه سره خبری اواتری وکولی او له اوله تر آخره پوری ئی په ځوځولی د (حبيبه) په نسبت سره په هغه باندی سپارښت وکولو.

(حميد) هم ده ته وعدداو ډاډينه ورکړه چه له دی لوری بالکل خاطر جمع اوسه چه زه به زيات کوشش وکړم ترڅو چه (حبيبه) خفه نشی او (ستا سو نشتوالی په هغی باندی څه تأثير ونکړی) .

د دنيا لوبی په دی اندازه سره خندا راو ستونکی او په عين حال کښی ژړوونکی هم دی چه انسان د هغو په مقابل کښی نه پوهيږی چه وخاندی ؟ او که وژاړی ؟

(مجيد) په سفر روان شو . او وروستنی خبره ئی هم داوه چه « رو گيه ا په حبيبه باندی د با يد ډير پام وی ، حميده ! » . (حميد) هم د ده په ځواب کښی په ډاډينه بخو نکی لهجه سره وويل : « ددی له لوری څخه پوره خاطر جمع اوسه مجيد لالا » .

څه وخت چه موټر راهی شو (حمید) تر ډېره وخته پورې هلته ولاړو، او په موټر پسې او دغه دوړو ته ئې کتل، هر کله چه دغه موټر ګردی علامې او نښې دده له سترګو څخه پناه شولې، نو دی هم په ډېره هوسائې او متانت سره له موټر خانې څخه وخوځېد و. دی چېرته ځي؟ معلوم نه دی! په څه فکر وکښې ډوب تللی دی؟ خدای زده! . . .

نن له ګهیځه تر بیګا پورې (حبیبه) په کور کښې یو ازځی وه، ډېر وخت له شپې ځني تېر و چه (حمید) کور ته را غی، او برابر خپلې خونې ته ننووت، ډوډۍ ئې نه وه خوړلې، همغسې وږی په خپل چپر کټ باندې پرېووت.

نیمه شپه وه چه د ښپو ټپهار ئې تر غوږه شو. سترګې ئې چه وغړولې کتل ئې چه ډېوه بلېږي، او دده په مېز باندې کوندری غوړېدلې، او ډوډۍ ور باندې پرته ده مګر هېڅوک هلته نه ښکارېده.

اول کښې (حبیبه) داسې انتظار لراو چه (حمید) به د نهاری دپاره نن شپه هم لکه نور کله زما کور ته راځي، نو هر کله ئې ولیدل چه دغه برابر په خپله خونه کښې ننووت، نو دی هم زغرد و شو کولی چه هغه ته غږ وکړي. څو ځلې د ده د دروازې تر شا راغله، او بېرته ستنه شوه.

(حبیبه) خواره وېرېده، او پوهېده چه د (حمید) په زړه کښې څه څه شیان تېرېږي، او یم ئې خوړلو چه ناڅاپه دغه د عشق مخزن، او د مینې ذخیره زما د یو ازځي لېدلو په سبب لکه باروت غوندې اور وانخلي، او هغه تر خپل نفوذ لاندې را نه وړي.

له بل لوري پوهېده چه (حمید) ډوډۍ نه ده خوړلې. که ئې ناري ورپسې وهلې له ده څخه وېرېده. او که ئې پرېښوده چه همغسې نهار څملی دا هم ورته ډېره بده ښکارېده.

(حبیبه) په هغه ډول تشویش، او اندېښنه کښې تر نیمې شپې پورې بخته وه. آخر ته ئې دا په فکر

(c) ketabton.com: The Digital Library

کښې تېر شو چه د (حمید) ډوډۍ تو د ه، او نباره کړی او ور ګی وړی هلته ګی ور ته پرېښی دی او ډوډۍ ئی په پطنوس کښې اخیستی ورو ورو ورغلی دده دخونی دوره ترشاو درېده ، او غوږ ئی کېښود ، هېڅ یو غږئی وانه ورېده ، نو ئی ورو ور پرا نیستای وئی لید او چه (حمید) پخپل چپرکټ باندی غزېدلی دی . نو دا هم سوکه سوکه ورغلی ، ډوډۍ ئی په مېز باندی کېښوده او څراغ ئی ولګولو ، او وروسته له هغه څخه ئی هڅه وکړه چه راغلی وه ، بېرته ووتله، او د بېرته تګ په وخت کښې (حمید) ددی د پښو شرپهاری اورېدلی ، له خوبه ویښ شو ، او ډوډۍ ئی په مېز باندی ولیدله .

(حمد) له خپل ځایه پاڅېد ، او لاس ونه ئی ومینځلی ، بسم الله ئی و یلی په ډوډۍ باندی کېناستو ، مګر اشتهائی بنده وه ، او هیڅ شی ته ئی زړه نه کېده ، او یو سخت درنښت ئی پخپلو ماغزو کښې لیدلو . لکه چه د خونی دچت تو ل لنګر دده په سر باندی آ چولی شوی وی یو دری غز لکه دغومسی بنګهار دده په غوږو کښې راتلی ، او له هغه سره ئی یو درد ناک احساس پخپل زړه کښې پیداکولو .

از شبه دډوډۍ په مېز باندی قرار کېناست ، او وروسته ئی قاشغ ، او پنجه وا خستل او غوښته ئی چه په خوراک شروع وکړی یو ناڅاپی ئی دا فکر په ماغزو کښې ولوېدو ، چه دا ډوډۍ (حبیبه) پخ کړی ده ، او دا اوس دلته (حبیبه) ایښی دی ، او دا څراغ (حبیبه) لګولی دی په مجرد ددی خیال لاټوکرز بدل دده په زړه کښې فی الحال له ځایه پاڅېد ، او له خونی څخه بهر شو په کفش کن کښې از شبه ودرېد و په خیال کښې ئی ور تللو چه د شپی په تیاره کښې دده حپ چاپېر له وحشی اشباحو څخه ډک دی څو دقیقی ئی دکور په حویلی کښې دی خوا او هغی خوا تګ اوراتګ کاوه هر کله به چه د (حبیبه) دخونی شاته ورتلو ، هلته به لږ څه درېده ، او وروسته له هغه به ئی لید ل چه یو غیبی لاس و تلی ، دی تړل و هی چه له دی ځایه درومه ا ولی درېدلی ئی ؟ دا کار څو ځلی پر له پسی په عمل راغی .

(حمید) له ډېر قدم وهلو څخه ستړی شو، او سر ئې په ګرځېدا راغی ګرد جهان ئې په سترګو کښې تیاره شو زړه ئې په غم ځنګ شو. ځنګنو نه ئې په رېږدېدا شول په غوږو کښې ئې هم هغه د غومبسې د بنګهار آواز راتلو نو ځکه د حوض په خوا کښې کېناست او وئې لېدل چه د شپې په تیاره روښانه رڼا کښې د تالاب اوبه رېږي لکه چه د انسانانو د هغه ناپایدار، او رېږدېدونکي خیالاتو ښېنې کوي چه هغوی شپه او ورځ په کښې مصروف دي.

یو ځلې هم له هغه بنګهار څخه یو آواز جوړ شو د خپل نظر په لوري ئې وکتل او ښه په ځیر شو، نو ورته ښکاره شوه چه (حبیبه) زاړي په تلوار سره ددې د خونې په لوري روان شو، وئې لېدل چه ورګي پورې و. ودرېده و. وئې غوښتل چه پېرته وګرځي مګر په پښو کښې ئې زور نه و، او نه ئې شوی کولای چه له هغه ځایه وخوځېږي، نو لږ ډېل ئې وکولو. د ژړا اغېز زیات شو.

په دې وخت کښې چه ده باندې د تشویش او داضطراب حالت و. لکه چه یو نوی اور دده په وجود کښې بل شو. نه پوهېږو چه په دې وخت کښې به څه فکرونو کښې ډوب تللی و، او په دې خطرناکه شېبه کښې څه رازې مبهم خیالات دده په زړه کښې تېرېدل.

ښائی چه د دې قضیې په شاؤ خوا کښې به ئې فکر چلولو او ویل به ئې چه (حبیبه) هم...

ښائی چه پوهېدلې به وي چه هغه هم...

نو دوره ترشا ودرېدو، او زورئې ور باندې وواهه، ور خلاص شو، او دې د ننه په منډه ننووت. (حبیبه) ئې په تیاره غوټي کښې ولېده چه په خپل چپرکټ باندې ملاسته ده. یو واري دده په زړه کښې یو سخت ارتعاش او غورځنګ پیدا شو، غاښونه ئې یو په بل سره لګېدل له سره تر پښو پورې رېږدېده، قوت ئې نه و چه خپله پښه ددې په چپرکټ باندې پورته کړي، نو ئې وغوښته چه چپرکټ سره جفت په ګونډو کښېني. اولا سونه ئې د (حبیبه)

(c) ketabton.com: The Digital Library

په اوري اوزده کړي هغه پخپلي غېږ کښې ونيسي .

(حبيبه) باندي چه په عين هغې ژړا کښې اوس د خوب د دوهمې شومې پرېشاني راغلې ده د خپلې خونې د دروازې له پرانيستلو څخه ئې يوه سخته څټکه اوتراوخوړله . لکه چه دې ونه پېژانده او . او يوه سخته کړيکه ئې وکړه او ډېره زياته وويرېدله .

(حميد) هم له دې کړيکې څخه ډېر د تراوخوړله ، او سمدلاسه ئې خوبله د شاپه خوا آ خستې ، او ويل: په لې قصدئې وکاوه چه د (حبيبه) ترخوا په چپرکټ باندې کېناستلې د مدهوشی او سکر په حالت کښې چه دعشق له شرابو څخه . ورته پېښه شوې وه (حبيبه) ته لاس وغزاوی او پخپلې غېږ کښې ئې ونيسي .

عين په همدې حالت کښې په خورا پرېشاني او انديښني سره ئې وليدل چه ددې دخونې په نيمه رڼاتياره کښې يو سړی دده په نظر کښې راغې چه د (حبيبه) د چپرکټ په هغه خوا د ديوال سره ولاړ دی چه ښه ورته ځير شو او دقت ئې وکړ او ، نو ئې وپېژانده چه دده مشر ورور (مجيد) هلته ورچ کلك ولاړ دی .

(حميد) د خپل دورور له پيژندلو سره يو سخته يوه سخته کړيکه کړي وئې ويل : الله اكبر ! او بېهوښه شوی هلته لکه يو مړی ولوېده . . .

یوولسم ټوک

د لمر وړانګې له کړکۍ څخه یې کوټه کښې لوېدلې وې، چه (حمید) له خوبه پاڅېدونې څخه ویښ شو (حمید) په دې رڼا کښې خپلې سترګې پرانیستلې، تر ډېر وخت ئې لیونیانو غوندې دې خوا، او هغې خواته کتل، یوه الماری ئې ولیده چه کتابونه په کښې ایښي وو، په بلې خوا کښې ئې یوه لویه هنداره او دوه پردې ولیدلې او په بل لوري کښې ئې یو میز چه په شاؤ خوا کښې ئې څو چوکۍ ایښي وې، تر نظره شولې.

(حمید) داشیان ګرد له خپل نظره تېر کړي همدا چه دا فکر ده ته ورغی چه دی ولې له خپل چپر کټه دلته لوېدلی دی او له خپلې خونې څخه څرنګه دلته رسېدلی دی. او ډېروني شېبې ګردې خبرې ئې یو په یو په یاد شولې سخته ستوماني ئې په ماغزو کښې ورښکاره شوه، او بیائې چرت واهه لکه چه ما به پرون شپه چېچې خوبونه لیدلي وي. دې همغسې پخپل ځای باندې پروت وه او ډېر ورته کېدو توان په کښې نه وو.

لږ لږ د (حمید) فکر په ځای راتلو او د تېرې شپې خبرې په واضح صورت سره په یاد ورتلې او پخپل ځان باندې به ویرېده، او لړزېده.

دی فکر چه دده ورور دده په کمین کښې وو، او پرون شپه ورته پټ شوی وو، چه دده د خیانت منظره له خپلې ښځې سره پخپلو سترګو ووینې، او دده ددې نا کامه عشقي سرآخر رسوائي ته ورسېدلو، ډېر سخت تاثیر ئې ور باندې وکړ او، او له سره تر پښو پورې لمبې ور باندې بلې شوې.

په دې آرزو کښې وو که حضرت عزرائیل علیه السلام ورته راغلی او ساه ئې تري آخستې او سمدلاسه مړ شي، دا به ډېره ورته ښه وې، له دې څخه چه بیا خپل مشر ورور سره مخامخ شي.

(c) ketabton.com: The Digital Library

په تېره بیا چه د خپل د ورور محبتونه او شفقتونه او اورینه او مهربانی یو په یو د ده په مخ کښې دربده او ده خو تولو په مقابل کښې ئې خپل داناوړه حرکت ته فکر کاوه ، نو ډېر زیات به ئې په خپل ځان باندې لعنتې او ملامتې ویله ، ګویا د ګرمتوب پولوی بار دده په اوږو باندې بار و . او د ندامت او د انفعال احساس به ، زیات آزار ور رساوه .

مګر آیا اوس د اپښېمانی او دا انفعال او دا ندامت ورته څه فائده رسوی ، چه کار له کاره تېر شوی دی ، او ورور ئې دده په دې بد کارپوهېدلی دی او دده د خیانت ننداره ئې په خپلو سترګو سره کړې ده . هر څو مره چه (حمید) فکر کاوه د تېښتې لار ئې نه شوه پیدا کولی . او نه دی لعنت ویلو او ملامت کولو ځنې هیڅ یوه فائده نه ور رسېده . ولې چه اوس دا مدت او غوږی توئې شوی وه . او دده در سوائي لکن له پامه اوبدلی و .

یعنې دده ورور ، ور وسته له دې ځنې چه دده له عاشقې ځنې خبر شویدی ، به داسې بوجل سره د شپې له څخې د ده ته پېښ شویدی ، او س دی چه دی ئې و لیده چه د ده د ښځې خونې ته په نیمه شپه کښې ننووت ، او د هغې چپرکټ ته ور نژدې شوا ز په دې صورت سره ئې دده له پټو خبرو ځنې ځان خبر کړ او ! نو اوس زه څه وکړم ؟ او څه خاوری په سر باد کړم ؟

دا رازی خیالات د (حمید) په ماغزو کښې تېرېدل . او دی د هغه غرق شوی سړی په شانې ښکارېده . چه په او بو کښې ډوب شوی وی . او د ځان د خلاصی او د بهر وتو لپاره لاس او پښې غورځوی . سره له دې چه دی ښه پوهېدو چه دا ګرد فکر و نه چټې او بېکاره دی .

بل یو فکر دده په زړه کښې وګرزېدو . نو زر پاڅېدو . او خپل سرئې ښکته آچولی لکه غل د (حبیبه) له خونې څخه په منډه و تلی خپلې خونې ته ننووت او هلته ئې خپل کالی او دریشی واغوستله ، او په داسې پوشانی چه هېڅوک ئې ونه وینی ، ورو ورو پټ له انګړ ځنې په داسې

(c) ketabton.com: The Digital Library

حال کښې چه سرګی تېښ آچولی و ، بهرته و ووت. وروسته له دی چه کوټی ته ورسېد و نوې منډوګی شروع کړی تر یوه حده پورې ګی په تلیوار سره ځان ورساوه نو هلته دریدلی ، خپله کلمه ګی لوستلی ، د هوساګی نفس ګی له خپله ټټره ځنې وویست . مګر تر شا به ئې پېسرته کتل چه څوك ور پسې شته او که نه ؟

هر کله چه به دی خبری باندی ئې داډینه پیداشوه چه د ده پسې څوك نه ځغلی او ده ته د هېڅا پام نه دی ، نو شکر ئې وویسته . او بیا دغه په شان د لاری په یوه خوا کښې روان شو .

حمید اوس چه تلو ننکی به یه ځه ور تلل ، ځان به ګی تری ګوښه کاوه . تر دی چه خپل تر خانی ته ورسېد . او هلته په ژور و فکر و کښې ولوېده .

اګه چه (حمید)د تېښتی فکر په سر کښې لری ، او غواړی چه د فرار په ذریعه ځان له خپل کور او ورور ځنې پټ کاندی . مګر په دی باندی نه پوهېد و چه چیرته لاړ شی ؟ .

فقط دا خبره ئې په زړه کښې ټینګه کړی وه . چه وروسته لدی ځنې نه ښائی چه خپل ورورته ور په مخ شی . او لدی څخه زیات بل کوم یو مقصد ګی په خپل زړه کښې نه لرلو . مګر د دی خبری له تصور څخه چه دی به له خپل ښار ځنې لری لویدلی د مسافری او غریبی په مصیبتو اوړېږو باندی آخته کېږی ، ډیر و بیر یېده .

نا څاپه یو غږ ئې له ورا څخه واورېده . چه ور ته ځیر شو وګی کتل چه ډاګی دی . دیستی موزع ده ته ویل : «حمیده ! چېری ګرځی . زه دستاسو کور ته تللی وم . تاسو هلته نه وی . »

دوا کڅانی چټی رسوونکی د دی جملی له ویلو ځنی وروسته له خپل یکسه ځنی د ده دورور

(c) ketabton.com: The Digital Library

خط وویستلو، چه ده ته ئې له لرې یو ښار څخنې په همغه‌ورځ آستولی و. او نن ګهیځ دلته رسیدلی دی. او وروسته لدې څخنې ډاګی خیال در سید اتو کتاب ده ته وړاندې کړې ورته‌وئی ویل چه « آغا! ددې خط له رسیدلو څخه دلته لاس لیك وکړه.

«حمید» ددې خط په لیدلو سره هك پك او حق حیران پاتې شوی د ډاکخانې په کتاب کښې ئې امضاو کړله.

پاکټ ئې واخیست عنوان ئې چه ولوست ویوهیده چه دده دوور پخط د لیکلی شوی دی.
یو سخت اوسیلی ئې له‌تتره څخنې وویست او پاکټ ئې وسیړلو اوونئی لوستلو او ویو هیده چه ورور ئې په اول منزل کښې همدا چه له موټره ښکته شوی دی دده اود (حبیبه) د ډاکټرنې لپاره ئې داخط لیکلی دی. او په پسې کښې ئې چالان کړی دی.

داخطئې څو ځلې په خورا دقت سره ولوستلو، اووئې لیدلو چه په هغه کښې د (حبیبه) ډیر سپارښتنې شوې و او داهم په کښې لیکلی شوی وچه باید په نوروکورنی کارو باندې هم زیات پام ولرئې او لرې او مخصوصا (حبیبه) د تل تر نظر لاندې ولرې چه څه دریخنې نشی.

(حمید) لدې اوبی څخنې هیڅ شی باندې ونه‌پوهید و کاغذئې بیا په‌ډیر دقت سره ولوست او لاندې باندې ئې کړ، او دده پاکټ ته‌هم ډیر ځیر شووئی لیده چه د هغه ښار د ډاکخانې د باطل کولو مهرئې خوړلی دی چه له هغه ځایه داخط استولی شوی دی.

په هر تقدیر سره وروسته له لیدلو ددې خط څخنې (حمید) له خپلې تیښتې او فرار څخنې ستون شو اوله موټر خانې څخنې د ښار په‌لوری وخوزید او ورځ ئې چتې په‌دې شوا او هغه خوا ګرزیدو سره تیره کړله.

(c) ketabton.com: The Digital Library

نژدې تياره مانېام وچه (حميد) سترى ستومانه وږى تږى بېرته کورته ورسيد. دکورپه خوا کښې بیاشاك ورته پیداشو، نه چه خپل کورته ورننوزي او خپل ورور سره مخا مخ شي.

بيائي همغه يا کټ له خپل جيب څخه وويست (چه له صبار الیسی ئی هغه له سل ځلی ځنی زیات لوستی و) او بیائی ولوست او ددا ګڼانی مهر وته ئی دقت وکولو او بیائی کلك پخیلو منگلو کښې نیولی هلته ودریده او په یوژور چرت کښې پریوت مگر سره له زیات فکر کولو هم په دی معما باندی هیڅ و نه پوهید و.

نژدی نیمه شپه وه چه دخپل انګړ ددروازی ترشا ودرید، او په ډېره ویره او احتیاط سره ئی دروازه ورووهله.

لکه چه (حبيبه) ددې په انتظار کښې غوږ په آواز وه زرئی وروپرانیت او ځان ئی پوخوا نیولی په پونړی ریږ دیدو نکی غږ سره ئی وپوښتید وچه تاسو چیری واست چه دا گی تا سو پسی گرزیدد او د (مجید) خطائی دسناسو په نوم راوړی و؟

(حميد) ددی خبری په آوریدلو سره آرام شو. ولی بیائی هم زړه ډاډه نه و او هغه شوم خیال دده په ماغزو کښې همغسی ناست و او دا سی تصورئی کا وه چه دالو به دده درسوائی او مسقر گی لپاره روغه شوی ده.

د (حبيبه) له خه تیر شوی برابر خپل کورته ور ننووت. ازوخت وروسته (حبيبه) ده ته ډوډی راوړله او دده په مخ کښې ئی کیښوده، او دستی بېرووته. (حميد) ډوډی وخوړله او په بستر باندی پریووت، مگر ترصبا پوری ئی په سترګو کښې خوب نه و.

(c) ketabton.com: The Digital Library

د ولسم ټوک

لمر ختلی و، چه (حمید) په داسې حال کښې چه ډېر پریشان او سرګردان او ستړی او ستومانه و، له خپل کور څخه ووت.

د (حبیبه) په خونه کښې هېڅوك نه و، ولی چه (حبیبه) بېرته حویلی کښې وه او له کمېخه راغلې په خپل کورنی کارو کښې بخته وه ولی چه نن خپل پلار کره تلله. (حمید) دهغې خونې ته ورننووت او هرشی ئې په خو رادقت سره له خپل نظر څخه تیر کړل.

یو ناڅاپه له خورا تعجبه په چېغو ګه شو ځکه چه دا مشکله معما چه ددې په ماغزو کښې ئې له څو شپو او ورځو څخه راپېښه ځای نیولی و، په خپله حل شوه.

یعنی ددې دوروور یو خورا اوږدقد ښو ونکی عکس د (حبیبه) دچپرکټ ترخوا دیوال سره ولاړ و.

هو! دا څېره د (مجید) وه چه ذتګك په وخت کښې ئې د (حبیبه) په خواهش سره هغه اخیستی او په یونیا ئسته چوکاټ کښې ئې نیولی وه (حمید) خوار چه په هغه شپه ډېر ویریدلی و علت ئې همدا و، چه دخپل وروور په دې قد نما عکس باندې ئې سترګې لګیدلی وې.

په رښتیا سره چه خیال پر وز ماغزو تل د اضطراب او ډېرپشانی په وخت کښې دخیال او دحقیقت په منځ کښې فرق نشی کولای. لکه چه په (حمید) باندې هم همدا ټوقه شوی وه.

یعنی (مجید) ددوی له عاشقی او پټو خبر و ځنې هیڅ خبر نه و، او هغه پخپل سفر کښې مصروف و. داشیان فقط د(حمید) واهمې یاویرې له خپل ځانه روغ کړی و. اودا په مینه هم هغسې لکه چه وه پاتې وه او لوښی نه وماتشوی، بلکه روغ او غوړی هم هغسې موجود وه او ددوی دعاشقی اسرار لا چاته ښکاره شوی نه وه. نوهر کله چه هغه ټول خیال او واهمه (چه ددی ګردو وحشتو او ویرو سبب ګرز یدلی وه) له منځه ورك شوه، بیاهغه اور د (حمید) په سرباندې بل شو اوله دې خبری څخه چه دی غولیدلی و، او ورورئی لا دده په دې مینتوب باندې خبر شوی نه دی، ډېر زیات خو شحال شو. او دهغه مارغه په شان چه له لوې ځنې

خلاص شوی وی. دا نګړ په حویلی کښې دی خوا او هغه خوا ګرځیده او د خوشحالۍ او د نشاط په جوش کښې به داسې اوضاع له ده څخه لیده کیده لکه چه بیرته د ملکتوب دورې ته تللی وی.

په رښتیا سره چه (حمید) له ډیرې خوشحالۍ ځنې خیل سر له پښو ځنې نه وای پیژندلی، او په او چت غږ سره به ئې سندرې ویلې. کله به د ننه کورته ننوتلو او بیا به د حویلۍ په چپ او چاپیر کښې ګرځیده، لږ شیبه به د حوض خوا کښې کیناستلی خیل لاس و نه او مخ او پښې به ئې وینځلې.
او بیا به ئې باغچه کښې قدم واهه ګلان به ئې شکول، و نو سره به ئې غیږې ورکولې ور وسته له دې څخه به بیا کورته ور ننوتلو، کله به ئې میز او چوکۍ او کتابونه په یو کنج کښې وطاروا او بیا به ئې هغه ترتیب وهلو نکول په بل کنج کښې به ئې همغسې ترتیبات ر وغول.
د اګړ د حرکات، او لوبی چه د (حمید) له اوری لیدلی کیدلې د خوشحالۍ، او نشاط نښې او آثار و.

ګو یا چه (حمید) خوار د دې زیاتې خوشحالۍ، او نشاط په مقابل کښې مغلوب شوی و او د هغه د تحمل طاقت ئې نه درلود.

هو که خوشبختی هم لکه بدبختی له اندازې ځنې تیره شی د زحمت او د ربړې موجب ګرځی، او له همدې جهته وائی چه په هر شی کښې اندازه ساتل او میانه روی خورا ښه ده.

په دې وخت کښې (حمید) داسې یو دوست، او یارته اړو چه د خپل زړه د دې خوشحالۍ اندازه ورته و وائی، او خپل هغه موهوم خپګان چه څو موده پخوا چتی پتی ورته پیښ شوی و، او اوس هغه خپګان په دې خوشحالۍ سره بدل شوی دی ورته ښکاره کړی.

دا یو طبیعی امر دی چه انسانان د خوشحالۍ او د خپګان په وخت کښې غواړی چه له نورو سره کښینی، او پاڅی، او خبرې، او

(c) ketabton.com: The Digital Library

اثری سره وکوی او یو او بل سره وګډیږی، او خپل غم سپک او خوشحالی په هغه سره زیاته کړی. ګویا په غم او ښادی کښی د خلقو ناسته او ولاړه په همدی فلسفه باندی بناده .

و مو ویل چه (حمید) غوښته چه د دی خوشحالی خپل مرا تب چا ته ور ښکاره کړی مګر افسوس چه ئی په کور کښی هیڅوك نه و او (حبیبه) هم خپل پلار کره تللی وه او دا یوازی توب او دی خوشحالی په (حمید) باندی زښت زیات اثر غورځولی و، او هیڅ نه پوهیده چه څه وکړی تو پخپل ځای به آرام نه کیناسته ، او د ایوانو په شانی به دی خوا او هغی خوا ګرځیده، دیوال سره به نیغ درېده ، او د چمن په منځ به پراخ لویده ، او په خیابانو باندی به ئی سر کښیښی وهلی او د ونو په ښاخونو به ئی تاوونه خوړل، او خپل ځان سره به پرته پرته غږیده ، او په اوچته سره به کټ کټ خندیده .

همسایګان چه د (مجید) د مسافری څخه خبر نه و، او پوهیدل چه (حبیبه) او (حمید) هم په کور کښی دی. اول دا خبری او خندانه چندان متوجه نه و ، خو هر کله چه شور ماشور زیات شو ګرد سره په بادو باندی غونډ شوی وئی لیدل چه په کورکښی پرته له (حمیده) بل هیڅوك نه شته او (حمید) هم یځپله پرتو خبرو کښی داسی تود راغلی دی چه آسمان او ځمکه نه پیژنی ، او هیڅ ته ئی پام هم نشته .

نو له همدی جهته و چه ور وسته د (مجید) له راتګ څخه ، ګرد و همسایګانو ور و ویل چه په پلانی ورځ چه نه ته ، او نه د کره په کورکښی وه (حمید) لیونی شوی و ..
آیا په ربښتیا سره (حمید) په هغه ورځ لیونی شوی نه و ؟

(c) ketabton.com: The Digital Library

د یارلسم ټوك

(حمید) رنځورشو، اوپه بستر کښې ولوېده (حبیبه) به دده خدمت کاوه ، دوا به ئې ورکوله، او پارېښانه به ئې ورته بخوله . مگر له ده سره به نژدې نه کېناسته ، او وروسته له کېښودو ددواء ، او پارېزانې څخه به سمدلاسه بیرته تلله ، او لیاره ددې چه نبایدرنځور په کورکښې یوائې وي ، نو یوې ښځې ته ئې له همسایگانو ځنې دده دخدمت، او باخبرې لپاره بلنه وکړله ، او ښائې چه دد ې بلنې په نسبت به بل کوم مقصدهم ددې تر نظرلاندې و .

په هرصورت سره وروسته له راتلو دهغې ښځې څخه دوې په کورکښې سره یوائې نه وو . شپې اوورځې تیرېدلې اوورووررو (حمید) هم مخ په روغتیا کېښود ، اوپه عین همدې ورځوکښې چه (حمید) لږڅه ښه شوی و (مجید) هم له خپل سفرڅخه بیرته ورسیدو .

اوس نوکارونه لکه پخوا غوندې بیاجاري شول ، اوددوی ناستې او ولاړې هم هغه عادي صورت ونیولو .

امتحان شروع شو (حمید) دورځې له مخې بهرته دروړمې ، څوك نه پوهېده چه دی چېرته ځي ؟ اوپه څه کار باندې بخت دی ؟

(مجید) خیال کاوه چه دده وروریه امتحان ورکولو سره مشغول دی ، او ښائې چه همداسې به هم وه، وبه گورو . ولې چه داقضیه وروسته لدېنه څرگندېږي ، اودشپې اودورځې په تیرېدو سره به گردشیان ښکاره اود ټو لو کارو له مخې ځنې به پرده لرې شي .

ورو ورو دېښې مینې دبحران دوره پای ته ورسېده ، یعنې هغه لومبنې هیجانات اوشورماشور اوتلوسه ورکه شواه .

هو ! اوردبلېد و په شروع کښې لهٔ نورو او گېو سره گډه اوتیاردښکاري . په هره اندازه سره چه دهغه لوگې کمېږي ، اورمخ په لمانگي زدې اوتودښتگې زیاتېږي . همدارازې دمینې لمبه هم

په پردې ښې ورځو کښې مرموزه او ډېره وي ، او کې او تیاره ئې زیاته وي . د شپې او د ورځې په تیریدو سره دغه هیجان او شور ماشور لږیږي مګر قوت او زور ئې ډیر زیاتیږي . او په دې وخت کښې خوارمین پخپل ژوندګي کښې د داسې یو سخت درد احساس کوي چه دا ئې د جګړو په شان لړزوونکې او درد ښوونکې وي . غواړي چه چیغې ووهي مګر نفس ئې کوتاهي کوي . او وائي چه حال کال خبري او مخ په چول او بیابان کیږدي ، مګر جرئت ورته پاتې نه وي . په یوې بلې لمبې کښې د دې ګرد وجود سوزي ، او دننه په زړه کښې ئې د سکروټو سوران ګار بلیږي تعجب لا په دې کښې دی چه دی لا غواړي چه په همدغو لمبو کښې د سوزي او دغه زړه د په همدې سکروټو باندې ورتیږي . او نه غواړي چه یو ساعت داسې او دا تکلیف له دغه ځخه لرې شي . او که وغواړي هم امکان ئې نشته چه ورځنۍ دغه لمبه او انګار ورک شي .

دې پټې مینې ډیره دا دوره هم باتې ته رسوله او په دې دوره کښې هم (حمید) او هم (حمیده) دواړه سره سرزیدلي او یو له بل ځخه لرې په سره اګر زیاتي زیدلي مګر غیزه ئې په یو ورته نه وه .

دورځې له مخې به (حمید) له کوره بهر ته وتلو . د شپې له مخې به هم ډېر نا وخته کورته راتلو او کله کله به ئې شپې هم بهر تیرولې . او په بله شپه به ئې چه ورور پښتنه ورځنۍ کوله چه هلکه پرون شپه ولې کورته نوې راغلې ؟ چیرته وې ؟ دغه به سمدلاسه دا په ځواب کښې ورته ویل چه د خیال او مکتبي ملګري به کور کښې په علمي خبرو او اترو سره د مشغول وو . (حمید) به د دې اصولي ځواب په مقابل کښې هیڅ نه شو ویلې ولې چه د امتحان نږدې ورځ وه ، او ګرد طالبان به داسې فرصت کښې همدا عادت لري چه یو بل سره ښې او په عمومي او فني خبرو کښې سره مباحثه کوي او د امتحان مقدمات سره تیاروي .

مګر دا به د اخبره تحقیق طلبه وه چه آیا (حمید) پخپل دې ځواب کښې رښتونکی دی ؟ آیا دغه په رښتیا سره د علمي خبرو لپاره د شپې بهرته نیږي ؟ دا خبره به ورو ورو ښکاریږي .

(c) ketabton.com: The Digital Library

هر کله چه دمین لری والی ، او دعاشق فراق ، دمینی لمبه زیاتوی ، او دعشق سکروتی لا تازه کوی ، نو د (حبیبه) هم دعشق درد اودمینی سوی په دی ورځو کښی چه (حمید) سره بېلګېدلی ، او ډیر لږ به چه له هغه سره ملاقات کاوه ، زیاتېده . مګر سره له دی درداو سوی نسبت پخوانه په ظاهر کښی لږ آرامه ښکارېده .

زمونږ په دی داستان کښی په یوه خبره باندی لاتراوسه پوری تیاره پرته ده ، نوښا ئی چه دلته په هغه باندی لږ څه رڼا واچوو . ولی چه تاسوهم خواه مخواه دی نقطی ته متوجه یاست او تر اوسه پوری خدایزده چه څوځلی به دتاسو په زړه کښی داخبره تیره شوی وی ؟ .

آیا (حبیبه) عاشقه نه وه ؟

ولی (حبیبه) هم مینه شوی وه ! اودعشق په سکروتو باندی کړېده ! !

نوډیر ښه ! (حبیبه) ولی دخپل دمین توب علامی نه ښکار ولی ؟ . . .

تیره تیر کی همدادی چه اوس ئی مونږ لږ څه روښانه وو .

(حبیبه) ورو سره لدی څخه چه دخپلو احساساتو په مقابل کښی مغلو به شوه ، اوغوښتل ئی چه دخپلی مینی اودعشق علامی (حمید) ته ښکاره کړی ، فقط د همدی خبری لپاره د خپل دعشق له ښکاره والو څخه ستنه کېده ، چه دا پوهېده چه (حمید) هم په همدی درد باندی آخته دی و بېتره همداده چه د رو مینی اقدام اومیلان دهغه له خوا ری شروع شی ، ترڅو چه دماغرت اواحترام دهغه په زړه کښی زیات وی . مګر د (حبیبه) دا انتظار تر او سه پوری بیکاره وی تېجی باتی دی او (حمید) سره له دی چه ددی د عشق داور په لمبو کښی سوزېده ، مګر په دی فکر کښی ئی عملا تراوسه پوری هیڅ اقدام نه دی کړی ، چه د خپل مین توب اظهار (حبیبه) ته و کړی . همدارازی (حبیبه) هم څو ځلی دمین توب تر تأثیر لاندی راغلی عزم اوتصمیم اونیت به ئی کاوه چه دخپل دزړه خبره (حمید) ته ور ښکاره کړی مګر دلطافت غرور ، اودنزاکت شعور ، اوداوېنی اودمعشوقیت دستور دی ته اجازه نه ور کوله چه په دی اظهار کښی اول پلادا زغردو کړی .

(c) ketabton.com: The Digital Library

بنده یو عجیبه مخلوق دی . که ئی له ډیری میني سا ، ترستو نی پوری هم رسیدلی وی ، بیا هم له خپل غرور او تکبر ځنې لاس نه آخلی. ځان کندن به کوی ، مگر نه غواړی چه دد ی د لو ینی په تاداو کښ کوم درز واویږی . پخپلو پښو دقبر لحدته روانیږی ، مگر له خپلی خود پسندی ځنی لاس نه آخلی . او تل غواړی چه دخپل ښائست او جمال په پنګه سره ، گرد جهان و پیری او گرد خلق خپل ځانته مسخر او تابعدار وگرزوی .

هو ! د بنده په لاس کښ پرته له غرور ، او تکبر او خود پسندی ځخه بله کومه مؤثره وسله نشته ده او څوك به وی چه د بنده د غرور د آسمان په مقابل کښ په خاورو باندی ناست نه وی او د بنده د تکبر او مغروری په مقابل کښ به تواضع او عاجزی نه کوی ؟ . . .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(حبیبه) سره له‌دی چه‌د (حمید) د مینی په‌سکر وتو باندی تلیده، مګر په‌دی خبره باندی به‌ډیره زیاته خوشحالیده، او خورا زیات حظ، او نشاط ورته پیښیده چه (حمید) هم‌ددی دعشق په‌لمبو کښی کړیده، او هرځلی به‌ئی چه‌لیده چه (حمید) خوار ددی دمینی په‌اور کښی سوزی، او ددی په عشق کښی بالکل ناقرار دی ډیره به خوښیده، او خپل ځان به خورا اوی، او ډیر ښکلی ورته ښکاریده او قصد به ئی کاوه چه پخپلی استغناء، او بی پروا ئی کښی باید چه کلکه، او ټینګه وی. ترڅو چه (حمید) دخپل دعشق، او دمینی اقرار یا اظهار، او عرض ددی دجمال، او ښائست په در بار کښی و نه‌کړی، او دائی په‌خورا ناز، او نیاز، او لوینی، او تکبر، او غرور سره‌واوری.

نو آیا ولی (حمید) دا خپل عرض دی‌ته نه کاوه؟... ددی خبری‌علت مونږ خوا لدی ځنی خو ځلی لیکلی دی!.

په‌هر ډول صورت سره غوټی دوی میاشتی تیری شوی مګر دا یته مینه ښکاره نشوه.

هو! تر هغه پوری چه (حبیبه) د (حمید) له‌مینی ځنی خبره نه‌وه پهره وسیله او بهانه سره چه‌و هغه ئی دځان په‌لوری متوجه کړو، او هر کله‌چه‌پوه شوه چه (حمید) هم د (حبیبه) دعشق په‌اور کښی سوزی، نو اوس ورځنی لری ګرزی، او غواړی چه‌دی وربه‌ی ولځلی، او وربه‌ی وګرزی. آیا په‌دی وسیله سره امکان لری چه (حمید) په (حبیبه) پسی‌ملنګ ووهی؟ آیا دی‌زغر دکولی شی چه دخپل دزړه درد د (حبیبه) ته‌څر ګند کړی؟... دا خبره به وروسته لدی ځنی ښکاره‌شی.

(c) ketabton.com: The Digital Library

خوږ رسم نوی ک

امتحانونه ختمېدو ته نژدې شول . (مجید) انتظار او څه زر تر زره امتحانونه پای ته ورسېږي . ولې چه دده ورور (حمید) د تحصیلاتو دوره یې دی امتحان کښې تمامېده ، او هغه د طب شهادتنامې په اخیستلو سره کامیابېده .

(مجید) ډېر خوشحاله کېږي د (حمید) د سعادت ، او ښه والي لپاره خورا اوږې اوږې نقشې جوړولي ، او ویل به ئې چه اوس به څو ورځې ورو سته دده ورور ، ورانګه چه تر اوسه پورې به خپلو تعلیماتو کښې اول نمبر خوت په دی امتحان کښې به بیا هم اول نمبر شي ، او د ډاکټرۍ عالي الاعلی شهادتنامه به واخلي او بیا به دواخانه په رغوي ، او په هغې شفاخانې کښې به د رنځورانو او د حاجتمندانو علاجونه شروع کاندي ، او د هغې د حق المعالجې څخه به د مره ګټه ترلاسه کوي چه زه به په لږ موده کښې نه یوازې د خپل او د هغه د کور د ضروریاتو نواقص پوره کړی شم ، بلکه د (حمید) د واده او د کور سررښته به هم په یواځې ډول سره وکولی شم .

(مجید) ته ددی خبرې له تصور څخه زیاته خوشحالي او نشاط پیښېده ، او په وار وار شکرونه به ئې ایستل چه خدایه ! زه دستا ددی مهرباني او الطاف څخه ډېر خوشحال او شکرګذاریم چه زما هغه بدحال او بده ورځ دی په دا ښه ساعت بانډی بدله کړه ، او داسې باوفا او تابعداره او ښائسته ښځه دی راته بخښلې ده ، او داسې قابل او هوښیار او باوفا او تابعدار وروردی راته مرحمت کړی دی ، او په سر د هغه ماته د هم لوی عزت ، او منصب او رتبه ، او معاش کرامت کړېدی ، او د مره مهرباني ، او لطف دی را باندی کړېدی چه اوس زه له هر شي څخه بېغمه یم ، او د کور ، او د ټبر ګرد کارونه می په زړه پورې دی .

د امتحان شپې ، او ورځې په همدی ډول سره پای ته ورسېدې ، او (مجید) به تل د خپل ورورد راتلو ننګې سعادت په فکر ، او چرت کښې و څو ځلې د سرا یو ، او د کو ټې ابداو

لیا ره ولاړ تر څو چه یوه ښه ما ښی د (حمید) د شفا خا نی لیا ره غوره کړی چه (حمید) وروسته له اخیستلو د خپلی شها د تنا می ځنی هلته کار و کړی .

همدا وجه پس له ډیری پلټنی څخه ئی دښار په مرکز کښی یوه اعلی ، او ښائسته ما ښی په ډیر و پیسو با ندی دخپل دا کټر وررور (حمید) د مطب یا شفا خا نی لیا ره په کرا سره وا خیسته ، او د هغی کړ د ابتدائی مقدما ت ئی د (حمید) په اتفاق سره برابر کړ لو ، او تل به (حمید) سره ددی نوی شفا خانی دڅا تلونکی رونق ، او روا ج په نسبت خبری ، او اتری کولی.

او س نو ددی نوی شفا خانی کړ اوا زم ، او ضروریات ، او ذخائر سره ټول شوی دی ، او فقط د همدی خبری انتظا ر باسی چه د (حمید) شها دتنا مه وروسته له لاس لیك څخه ده ته ورسیږی ، او خپل ځا ن د ښا ر دنورو دا کټرا نو په جرګه کښی داخل کړی ، او په علا ج کو لو ، او دوا ور کو لو با ندی پیل و کړی .

دا یو ار ما ند ، او آ رزو وه چه (مجید) خوا ر په تل کو له .معلو م نه وه چه آ یا (مجید) به خپلی دی آ رزو باندی کا میابیږی؟ او که نه؟ وروسته به ښکاریږی چه څه پیښیږی.

د سږ کا ل سا لا نه امتحا نا تو نتیجی نه یوا ځی د معا ر ف دو زا ر ت په مجله کښی بلکه په ګر دورو ز نا مو کښی نشر ، او خبری شولی ، او سم له معمو ل سر ه د کا میابو طالبانو هو یت ، او معرفی سر ه د عکسو دهغو چا پ شول . مګر (مجید) د اخبا رو د دی برخی د لو ستلو په باره کښی ځا نته تکلیف ورنکړ ، ولی چه پو هیده چه وررو ر به ئی تل اول لمبر و اوس که ډیر نا کا م هم پا تی وی نو هر و مرو به ئی دوهم ، او دریم لمبر خو وړی وی .

په دی ورځو کښی دا خبره دتعجب او دحیرانتیا ځای وه چه (حمید) اوس هم لکه پخوانی ورځو غوندی تل خپه او پریشان ګرزی ، او په کورا و نه بهر چا سره اختلاط او خبری کوی ، تل دهغه له سترګو ځنی اوښکی بهیږی ، او سترګی ئی تل سری برېښی ، هره ګړی او هر ساعت ساړه اوسیلی باسی ، او د خپلی خونی په کنج کښی په یوه ژور فکر کښی همیشه پروت وی . که کوم ځلی له

(c) ketabton.com: The Digital Library

کوره بهرته هم ځي نو له خپلو ملګر یو او مکتبي رفیقانو سره هیڅ نه ګرزي چه نن او صبا به دي او هغوی ددی ښارله لویو ډاکترانو ځنې حسابیږی .

نو هر کله چه امتحان پای ته رسېدلی و. نو اوس د (حمید) دخپګان علت څه شی و ؟.. او دده دا یو انځی توب او پریشانی څه سبب لری ؟...

دا سوالونه بېتل (مجید) له خپل ځان څخه کول، تردی چه دده په فکر کښی دا خبره ټینګه شوله چه د (حمید) دا وسنی خپګان علت به هم دا وی چه په دی ورو ستنی امتحان کښی، دی عالی الاعلی یا اول لمبر ډاکتر نه دی وتلی او دخپلو نورو کسا میانو ملګر یو ځنې شرمیږی چه ولی له هغوی څخه دا ځلی چپ له پخوا ځنې چه تل به اول لمبر او عالی الاعلی خوت، ده هم یا پنځم لمبر وتلی دی.

له همدی جهته (مجید) دروز نامو کښلو ته متوجه شو چه وګوری چه (حمید) څو م لمبر به امتحان کښی ختلی دی؟چه دومره خپه او دلګیر ښکاری .

مګر هغه اخبارونه چه دامتحان نتیجی به کښی ښکلی وی دده په لاس (ددی لپاره چه دهغوی د نشر ځنې څو ورځی وتلی وی) نه ورتله. نو ناچاره شوی چه دیوا خبار اداری ته لاړ او دهغه دکتلکسیون شعبې ته ورننوتلی دا خبارو مجموعه ګی به خپل مخ کښی کینښود له او دامتحان له شروع څخه ګی تر پایه پوری ګرد اخبارونه په ډیر دقت سره له خپل نظره تیر کړل تردی چه خپل مقصودګی پیامونده او به لوستلوګی پیل وکړ لو .

اول نوم ګی وکتلو او دوهم او دریم او څلورم او پنځم ګی په ډیر دقت سره ولوستلو . او خورا زیات متعجب او حیران شو چه د (حمید) نوم ګی ونه لید، تر دی چه لسم نوم ګی هم وکتلو او خورا زیات پریشان شوچه دده دورو رنوم هیڅ په کښی نه برینبده.

نوګی بیا له سره هغه نامنویس ولوست ، بیانی هیڅ شی نه موندلو . . دریم ځلی ګی په خورا دقت او اهتمام سره ګرد نومونه سره دد وی د پلار ونومونو او مسکنونه او پیژندنه ولوستلو . مګر بیاګی هم کومه مثبته نتیجه ورځنی وانه خیستله .

(c) ketabton.com: The Digital Library

(دمجید) زړه سمد لاسه په غرځنګ باندی پیل وکولو ، او زیاته پریشانی او اضطراب ور ته پیښ شو ، او ځمکه او آسمان ور باندی ګرد وخرخیدل ، او رڼا ورځ و رباندی تیه تیاره شو له او هیڅ نه پوهیده چه اوس څه و کړی .

نو ابز شبه ئی مدار وکولو او بیائی فکر تول کړی دکامیاب طالبانو دنومو نو په لوستلوئی بیا شروع وکوله .

نومونه ئی یو یو له خپل نظره تیر کړل ، او دهر نامه له لوستلوځنی وروسته به ئی خوښا نیی مدار کولو او چرت به ئی واهه نه چه لیکوونکی یا نقل کوونکی یا دچاپخانی مرتبانو روزنامی مصحح په نومونو کښی څه تصرف یا غلطی کړی وی .

مګر سره له دی رازی دقت او تفکر کولو بیاهم پخپل اسمی متعدد باندی و نه رسید . او داخبار په دی مخ کښی چه دفارغ التحصیل طالبانو نومونه لیکلی شوی وو نه ئی د (حمید) ار نه ئی د (حمید) په وزن او قیافی سره برابر کوم بل نوم میندہ کړو چه وو ائی چه دا نوم د هغه په ځای سهوا یا اشتباها لیکلی شوی دی .

بیائی دهغی روزنامی نوری صفحی او نوری شماری هم وکتلی مګر په هیڅ ځای کښی ئی نه دتصحیح په دول او نه دتعدیل په عنوان سره دخپل ورور په نسبت کومه سایعه یا کومه کرښه ولیده .

نوئی خپله ګوته پخپلی خولی کښی ترغاښو لاندی نیولی خپل ځان سره ئی وویل چه داڅه قصه او داڅه توقه شوه . »

د روزنامی له اداری څخه لکه پوښته ئی سړی چه ځمکه او آسمان ورباندی حرخیدل او د تللو په وخت کښی به ئی کنګس خوړلو ووت ، او برابر دطبی فاکولتی په لوری راهی شو .

په دی ورځ کښی هلته هیڅوک نه و ، ولی چه د کلنی امتحانو دختمیدو په نسبت په فاکولته کښی تعطیل اوګرد طالبان او استاذان او مستخدمین رخصت وو . یوازی یو تن پیاده د نوکری والا په دول هلته په پیره بندی ولاړ و .

(مجید) دفاکولتی په صحن کښی دریدلی هغه پیاده سره په خبره شو او د(حمید) د حال او احوال پوښتنه ئی ورځنی وکوله . مګر هغه پیاده خوار له دی قصوځنی هیڅ خبر نه و ، بلکه له سره ئی له (حمید) سره څه پیژندګلی هم نه دراوده .

(c) ketabton.com: The Digital Library

وروسته له دې ځنې چه (مجید) د (حمید) ښې او علامې د ده وزینکاره کړې د قد او قامت او کالبو او د تنګ صفتونې ورته وکوله ، نو پیاده وخندل او وئې ویل چه : بس بس ومې پېژند و ته هغه هلکې یې چه له بوې مباشتې راهیسې مکتب ته نه راځې ، او نور هلکان وائې چه هغه باد ساره شویدی .

د پیاده دې لنډې ګنډې ، او ساده خبرې په (مجید) باندې پوسخت اثر وا چاوه چه لکه مار له خپل ځان څخه تاوشوی ، او داسې ښکاریده چه په هغه باندې پوسخت تندر لویدلی وی (مجید) له خپل واك ځنې وتلی سمدلاسه ئې په هغه پیاده باندې پرغل وکړ او ، او غوښته ئې چه له ستونې څخه ئې ونیولی ځای په ځای ئې خپه کړی ، او ساه ئې وباسی . مګر هغه خوار پیاده (چه هیڅ ګناه ئې نه وه ، او فقط یوه هغه رښتیا خبره ئې کړې وه ، حه تل به ئې له ځانانو ځنې او ریدله) زر په تیښته شوی ، او په کومه سوړه کښې ننوتلی ورځنې پټ شو .

دې کمبخت پیاده پرته لدې څخه چه رښتیا ئې ویلی و بله ئې هیڅ یوه ګناه نه لرله ، او دا رښتیا خبره د (مجید) په دماغ بده ولګیده ، او اوس غواړی چه د خپل د ګناهګار ورور قصه له دې خوار پیاده څخه اخستلی د دې متل مصداق ځان وګرزوی چه « زور ئې په خوا نه رسی نو کته به ئې وهی » .

که رښتیا و ویل شی رښتیا ویل په ډیر و ځایو کښې انسانانو ته نقصان پیښوی د حدیث شریف مضمون دی چه :

(حق او رښتیا ویل خو را ترخه ، او اوریدل ئې په نادانانو باندې ډیر سخت دی مګر پوهان ئې زغملی شی) .

نو لدې جهته مونږ ویلی شو چه دا پیاده ګرم دی ، او بایده دی چه (مجید) ئې له ستونې څخه ونیسی ، او په مخ مخ ئې ووهی چه ولې ئې له روغه وونکی دروغو ځنې مخ آړولی « جنګ آچو ونکی رښتیا » ئې ویلی دی ، او حال دا دی چه نه پوا ځې د شرق لوی مصلح او نابغه حضرت مولنا مصلح الدین شیخ « سعدی » بلکه ګرد و پوهانو ویلی دی :

(له جنګ آچوونکی رښتیا ځنی، روغه وونکی او جوړه راوستونکی د زه‌غ په څېر ځایو کښې ښه دی).

مګر په حقیقت سره داپیاده باید ملامت، او ګرم ونه باله‌شی.

ولی چه‌دی کوم وزیریارئیس یادځوور صاحب نه و چه داسی فلسفو باندی پوهوی، بلکه دی یو خوار، او عاجز، او ناپوه، او عادی، او معمولی سړی وچه په اخلاقی مصالحو، او مفاسدو باندی چندانی نه‌پوهیده، او دعوام الناسو په ډول به‌ئی تورتی اوصافی خبری کولی، او یخیلی دی وینا سره‌ئی چه د (مجید) دډیرا صرار، او تفحص څخه‌ئی وروسته وکوله، بل ئی هیڅ یو مدعا او مطلب نه درلود، بغیر له‌دی څخه چه‌په واقعی حال احوال باندی (مجید) وپوهوی. ولی چه هغه خوا ر د (حمید) په‌نسبت همد ومره پوهیده چه له‌یوی میاشی راهیسی ئی په‌مکتب کښې نه‌ولیدلی، او د هغه ملګریو به‌ویل چه «(حمید) خوار بادساره شوی دی»

مګر (مجید) د دی واقعی، او حقیقی خبری په‌اوریدلو سره دومره زیات په‌قهر شویدی چه که‌په‌دی پیاده باندی ئی لاس برشی نو ګیډه‌به‌ئی وشلوی. ولی دډیر شکر ځای دی چه‌په‌هغه وخت هغه پیاده ورځنی وتښتیده، او ځان ئی تری تم کړ او.

(مجید) وروسته له‌دی څخه چه‌پیاده‌ئی بیانه مونده، په‌ډیر قهر، او غصه سره له مکتبه بهرته وووت، ځمکه او آسمان ورباندی له‌خیګانه ګرزیدل، او دنیا نه‌یوائحی ورباندی تنګه بلکه‌تیه‌تیاره هم شوی وه.

د مکتب په دروازه کښې ئی لږ څه ډیل، او معطلی وکوله، او چرت به‌ئی واهه‌چه‌زه به خدای وهلی (حمید) چیری پیدا کړم چه‌دده دمکتب د نه ورتګ علت ورځنی وپوښتم چه‌دی ولی له‌یوی میاشتی راهیسی مکتب ته‌نه‌دی تللی؟ او په‌دی مهم، او عالی امتحان کښې‌چه دده، او ز ما په‌حق کښې دمحاك تیږه یادکیمیا نسخه وه ولی نه‌دی شامله شوی؟

وروسته له هغه‌بلا اراده روان‌شو، او څو ساعته لا لهانده. او ګرها نده، او پر پښانه په کوڅو، او بازارو کښې یا ګلا نو او لیو نیا نو غوندی ګرزیده، او په دی‌فکر کښې به‌وچه

(حمید) پیدا ، او بیا به داسې پښتنې ور ځنې کوله .

له دې ګرځېده و ځنې ئې پرته له ستو ماني ځخه باله کومه نتیجه به لاس ور نه غله ، او په پای کښې سترې ستو مانه کور ته ولاړه .

په کور کښې یوالحې (حبیبه) دمانیا م به پخلې بخته وه ، او د (حمید) هم ملته څه پته او نبه نه ښکار یده (مجید) د (حمید) د کور د لتو لو ځخه وروسته بې له کومې معطلۍ او د پل ځنې سمدلاسه له انګړه دده دیاد لتو لو په قصد بهر ته ووت ، او په زړه کښې ئې دا خبره ټینګه کړه چه ښر و مرو باید . زه (حمید) پیدا کړم ، او دا خبره دوه سره سپینه کړم .

اوس نو ښائي چه مو نږ هم له (مجید) خوا سره مرسته وکړو ، او د (حمید) لږ څه پته او نبه (که ممکنه وی) ور ته پیدا کړو چه دې خدای وهلی او رسول شرموني چیرته تللی دی ؟ او په کوم کار کښې بخت دی ؟ چه هیڅ پته ئې نه ښکاری ! ...

(حمید) په سهار ی ور ځ صبائي ګرځېد له خپلې خونې ځخه وتلی دی ، او معلوم نه دی چیرته تللی دی ؟ او څه کړی ؟ او په کوم جرت کښې به کومه ... کښېنوب تللی دی ؟ ...

د (مجید) او س لږ څه فکر پخلی شوی دی ، مګر خو ... ستړی ، او ستومانه دی او ورو ورو په کوڅو او بازارو کښې پایښته کوی ، او چپ له یخوا ځخه چه چوب او جرتی په تللو ، او س له هر چا ځخه د (حمید) پښتنې کوی ، او دده پهدوستانو ، او رفیقانو پسې ګرزی که له هغوی ځنې دده د استو ګنې ځای ځانته معلوم کړی شي ،

(مجید) چه هر چا ځخه د (حمید) پوښتنه کوله ، هغه به خپلې دې خبرې اظهار کولو ، دده د کلاس دوه دری تنه طالبانو سره ئې هم چه ملاقات و کولو هغوی له (حمید) دې خبری ویناکړی وئي و یلوچه :

دو لږ له پوی مباستی راتبسی د (حمید) په پته باندې . خبر نه یوچه چېری دی ؟ لکن ځنې ملګکان بائي چه هغه لالهانده او کړ هانده او پر یشانه ، دی خوا او هغه خوا ګرزی او چاسره هیڅ خبری او اتری هم نه کوی او داسې بر بنې لکه چه چرس ئې څکولی وی یائي شراب خوړلی وی یائي په چا باندې زړه بایللودی وی یا ... ،،

یو تن بل مکتبی طالب العلم وویل :

(c) ketabton.com: The Digital Library

« موږ له يوې مباشرې باخلاو پښتونشوراليږي (حميد) سره هيڅ نه دی ليدلی سږ کال
هغه په کلنی امتحان کښې هم حاضر نه شو ، او که دی په دی امتحان کښې شريك شوی وی
د هغه تعليمات چه لوړ او عالي و ، او فکر او عقل ئې هم ښه و ، هر و مرو به د عالي الاعلى
شهادتنامې په اخستلو سره کامياب شوی و . »

مگر دا چه هغه له امتحان څخه مخ اړولی دی . نو که ليونی شوی
هم نه وی ، مونږ او تاسو بايد په هغه باندې د ليونی حکم وکړو .
ولی چه دده دا حرکت هغه چاته پاتې کيږي چه غم وکړي ، او
په مباشرتی خدمت ئې وکړي ، او وئې ريږي او د رمند ئې کړي او
بيا په يو نيلی باندې او رور ته کړي .

پنځه اسم توك

(حميد) دا سې قصد او نيت کړی و چه خپل ځان مړ کاندی او انتحار وکړی او خپل زړه
د دا سې سختی ښيښی ځنې (چه په خوا د دنيا او د آخرت رسوائي او نقصان ، او له بلی خوا د عشق
او د محبت غلبه او فوران دی) خلاص کاندی .

زدنی معلومه چه دا به فکر له کومه وخته د (حميد) په دماغ وکښې لويدلی دی ؟ .
پخوا له دې نه هيڅکله دا سې چې فکر و نه دده په زړه کښې نه راتله .

فقط هم دا اوس ځو کړېږ چه له کوره ووتی او دا خيال په دا به فکر او حتی خيال دده په سر کښې ځای ونيو او
هر ورځ کړی او هر ساعت دا مطلب او شوم تصور دده په زړه کښې ټينگيده او عزم او تصميم ئې
د خپل ځان د وژلو لپاره کلکيده . . .

هو ! ځوانې تعليم او تربيه ځنې ياوته د ځان وژلو فکر ، او د انتحار کله کله و سوسه

(c) ketabton.com: The Digital Library

ناڅاپه پیښیږی او هغوی کمبختان په ځای د دی چه د هغه خراب عواقب او بدی نتیجی ته فکر وکړی او ویو هیږی په داسی یو شوم اقدام سره هم د هغوی دنیا او هم ګی عقبی خرابیږی، بلا نده شوی هغه ته اقدام کوی.

د ځوان و ژل او د انتحار سبب تل د نفس ضعف، او غلط تعلیمات، او ناقصه عقیده، او لوستل د فساد ببنو نکو او خرابو قصو، او چټی تلقیناتو، او فکر و وی.

چه داتول سره ګډشوی د ژوند ون د خوښو لوغ ریزه (چه په هر یو ذی روح کښی شته) ضعیفه ګرزوی. او و روسته له دی څخه بی تعلیم او بی تربیتی او سست عقیده کسانو ته داسی یو جنون او لیونتوب پیدا کیبزی چه د هغه په اثر هغوی خپل ځانونه وژنی.

(حمید) هم داسی یو لیونتوب او جنون کښی پر یوتلی و. هغه د عشق د زحمتو او د مینی د تکلیفو په مقابل کښی ځان نه شو ساتلی. او زیات له دی څخه ګی توان نه و چه د عشق په لمبو کښی وسوزی، او د مینی په سکروټو باندی وکړیږی.

له بل اوری متیقن وچه د (حبیبه) په وصال باندی نظر و هغو موانع او محذورا توته چه مو لبر خو ځلی اشاره کړی ده، هم بری نشی مو ندلی. بلکه هغه یقین له ده خوښو له چه د عاشقی تر دی حده پوری ورسیږی چه د انسانیت او اسلامیت له حده و د ه باندی او د ی خیال ځان د خیل ورور په مخ کښی او خالق او مخلوق ته مفتضح او رسوا او شرمیدلی و وینی.

بر سیره پر دی دافکر ګی هم په دماغ کښی و اوید و چه دی په امتحان کښی هم شامل شو ی

(c) ketabton.com: The Digital Library

نه دی او ډیر ممکن دی چه له دې لوری هم دخپل ورور په مخ کښې ګرم او مسئول وګرزی .

داګر د فکرونه او مشکلات د ده په مخ کښې ودریدل او په سر د هغه د ی فکر زیات تکلیف ورته پیښ کړو چه نن یا صبا به زما محبوبه (حبیبه) خبریږی چه زه په امتحان کښې شم. مله شوی نه یم او د هغې معشوقې په مخ کښې به زما شرور ور مانه زیاتې او کنځلې کوی او تندی او تروشه به راته وائی .

دی به خپل ورورته څه ځواب ووائی ؟ ....

دی وروسته له دې څخه چه په امتحان کښې ناکام پاتی دی . او دیو اوی د اکتر په ځای کښې خوشې یو سودرپاتی دی څرنګه به پیغلې (حبیبه) سره مخامخ کیدی شی ؟ ...

دی همصنفی چه د عاشقی په درس کښې ناکام او نیم ګړی پاتې دی د طبی امتحان څخه هم بی برخی شویدی ، دا نه ده چه ومری ، او وروسته له دینه ژوندون ونکړی ! ...

دارازی فکرونو چه مونږ لږ څه اشاره ورته وکوله د (حمید) په ماغزو کښې نن ځای نیولی و اودده زړه به ئې بخساوه او ده ژوندون څخه ئې موړ او زړه ئې ور څخنی تور کړی و ، او تینګ قصد ئې کړی وچه هرو مرو باید خپل ځان مړ کړا ندی . . . مګر نه پوهیده چه په کوم وسیله سره . دی عمل ته اقدام وکړی ؟ .

داخبره د تأمل کولو او سنجولو وړ وه ، نو ځکه هغه د دی خبری په اطراف او شاؤ خوا کښې فکر کولو .

آخرته دا غوټه هم خلاصه او دا مشکل هم (حمید) ته حل شو. ولی چه هغه به هره ورځ په اخبارو کښې راز راز انتحارونه او دخپل ځان د وژلو احوال لوستلو ، او په عین زمان کښې ئې په طبابت او د اکتری کښې هم تر دې اندازې پورې مهارت درلود، چه هر څوك وژلی شی او داسی زهریات په فکر کښې ور غلل ، چه د هغو دیوی بخر کی له خوړلو، یا د یوه څاڅکی له څکلو څخه ، چټ پټ سړی مری .

دا ته ګی چه نیت او تصمیم دخپل ځان د وژلو دپاره تینګ او وسیلی او صورت ګی هم د ده په فکر کښې ځای ونیولو ، نوزر ګی خپله کتابچه او قلم له خپل جیب څخه وویستل او داد خپل زړه خوږه وونکی قصه ګی په یو درد ناکه صورت سره د (حمید) د انتحار علت تر عنوان لاندی ولیکلو .

وروسته دلیکلو ددی داستان څخه سمد لاسه دیو دوا فروشی دکان ته تللی دیروی ساختکی نسخی به وساله سره ئی وروسته له ورکولو دشویسو لخنی بوخطر ناك زهر و پیرودل اوتیاره مانیامیه ډیر بد وضعیت اوبداحوال (چه هرڅوك دهغه له لیدولخنی ددی په دی بد مقصد اوپت بانلدی له ورا څخه پوهیده) انگړ کښی ننو تلو .

(حبیبه) چه ازڅه دخیل میره له وضعیته پوه شوی وه چه (حمید) اتوی او ورته به بهردی نوله ډیر دوخته رالیسی پخیل محبوب او معشوق او مین (حمید) پسی پخسله اداوشکی ئی له ستر گوڅخنی توئیدی او ددی په انتظار کښی ډیره غمجنه ناسته وه .

محمداچه د(حبیبه) نظر د(حمید) په قد اوقامت باندی واوښیده ، دی ورباندی رڼااوزړاکی په ځند اما شوه ، مگر سمد لاسه دا خوشحالی ئی مایه خپگان باندی بدله شوه

[illegible] چه ددی دمحبوب اومین (حمید) رنگ [illegible] شیه ډیر الوتی ورته [illegible] شو اوزنی [illegible] حما حمد [illegible] ددیر دفت اود حیگان [illegible] لکه زنگ اری اوبالکل په خوشی او بخود [illegible] ددی [illegible] نظر کښی داسی [illegible] لکه چه [illegible] خملی وی ، یا دهری دودی ورباندی توئی شوی وی .

پوهیږ کله چه دعاشق او دمعشوق په منځ کښی داسی پوقوی اوکلکه رابطه تل موجوده وی چه یو دبل په درد اوخوږ وباندی له ورا پوهیږی او یو دبل په غم او اندیښنه کښی هر ومرو شریك وی (حبیبه) هم له خو ورلحو لخنی په دی خوا (حمید) غوندی غمجنه وه اومخصوصا بیا نی له هبا راٸیسی [illegible] خوږینه اوخورا غمگینه ناسته وه ، او له مازیښین لخنی راٸیسی بالکل ځکه او آسمان وربانلدی ختیدل او گړی اوساعت د(حمید) شائسته شکلی مخ ، او نا وکړی بیر تو نه ، او صفا چټه زیږه اوغتی توری ستر گی ، اونکی توری غوړی څنی ، اوسم قد اوخوږی خبری ، اومتنا سب حرکات ، اوعالی صفات ، اوښه اخلاق ، اوزیات شرم او حیاء ، اوډیره ټینگه مسلمانی اوپرهیز گاری اوداز اوصف ددی په خرابه زړگی کښی گرزیدل ، او دستر گو ریوالو په قدر بیم د(حمید) څهره ددی له ستر گو څخه نه وتله ، او اوس د(حمید) ددی خراب اوابتر وضعیت دلید او حجه بالکل ځکه بکه پاتی ، او حته حیرانه شوی پریشانی اوسوداٸی له حده زیاته شوه او د(حمید) گرد و حرکاتو او سکناتو ته چه داو ماو په شانی بدنی کول خورا زیاته دقیقه لحوره اود ستر گی د نورت په اندازه بدٸی هم هغه اه خیلو ستر گو لخنی نه غورزاوه .

داول ماسخښن وخت دی ، او (حمید) په خیلی خونه کښی د څراغ په مخ کښی نا ست

(c) ketabton.com: The Digital Library

په یوڅو ر جرت کښې ډوب تللی دی . (حبیبه) دهغې کړکۍ ځنې بهرچه ډډه تر خوا پرانیتلی وه په تیاره کښې ډډه په پهره باندې ولاړه وه لکه چه د(حمید) له وضعیته پوه شوی وه چه دی کوم خراب فکر پخپل زړه کښې لری ، اوښائی چه زه ځان پری خبره کړمه .

(حمید) له هغې خپلې صراحی ځنې چه ډډه په میز باندې ایښی وه په گلاس کښې او به وا چولی او ور و سته له هغه ډو ر په لو ری ځیرشو چه څو ك خوبه ده ته نه گوری .

هر کله ئی چه اطمینان پیدا شو چه هیڅو ك ده ته نه گوری ، او دهیچا ده ته پام نه دی . نو یو ه پوړی سپین سفوف ئی له خپل جیبه وویستلو ، او ژرئی په گلا س کښې تش کړ او . بیائی خپله کتا بچه له جیبه وویستله ، او څو نوری کرښې ئی ور باندې و لیکلې ، او هغه ئی پرانیتلی دخراغ ترخوائی په میز باندې کیښود له بیائی نور کاغذ ونه هم له خپل جیبه و و یستلو ځینې ئی بیرته په جیب ، او ځینې ئی څیری کړل . بیائی له ناامیدی ځنې ډ که یو ه کتنه خپلو کتابو ، ا و ا سبابو ، او خو نی ته وکوله، اوبیائی دریشم له ...

له خپل ځان سره وویل چه راشه اه ورابو آخری دیدن له (حبیبه) ...

او اوبو سره وکړه وروور خومې په کو ر کښې نشته چه دهغه لا سو نه مې هم مچی کړ ی و ی نو وروسته له هغه څخه دا دمرگی کندول په سرنسکور کړه ، او ځان له د ی ډك دو سوسی جهان څخه آرام کړه .

(حمید) د خورانا امید ی ، اومأیوسی په وضعیت له خپله کوره بهر ه ووت، او غوښته ئی چه اول له آسمان ، او سپو ږ مې ، او ستو ر يو ، اود با غچې له گلا نو ، اود حو ض له او بو سره خدای پاما نی ، اوود ا ع وکوی ، او په آ خر ه کښې به له ور ا (حبیبه) و ینی وروسته له هغه به دز هر و پیا له په سر آ ړ وی .

(حمید) د انگړ په با غچه کښې دحو ض تر خو ا ولا ړ سپو ږمی، او ستوړ یو ته ئی په یو عجیب حسرت ، او نا امید ی سر ه کتل ، اوددنیا نری وږ مې به ئی پخپلو سو گمو کشکو لی اودژ وندون خو ند، او مزی ته به ئی فکر کا وه ، او دمر گي سخت ساعت، اوتکلیف ځنی ویر یده .

کله به ئی ویل چه څه له دی فکر څخه تیر شه ! ! ودژ وندون نعمت غنیمت وبو له ! . . .

بیا به ئی چه د عشق تکلیف ، او ر سو ائی ته کتل ، اود امتحان نا کامی ، اوملا متی به ئی چه لید له نو بغیر له دی څخه چه خاوره ئی پر ده شی بل ئی هیڅ یوه چاره نه تر ستر گو کید له

(c) ketabton.com: The Digital Library

پەدی تر دد ، او تند بذب کښی (حمید) بنا گسته شو د فیقی ډ و ب تللی و ، او هیڅ ئې وزه لیده چه (حبیبه) له ورا دهغه له هغو گردو حرکاتو څخنی چه په کور کښی ئې کول خبره شو یده ، او په مجرد دبهر و تلو دده څخه له کوره هغه سمد لا سه په کورکښی ننوتلی ، او « د (حمید) د انتحار علت » ئې او ستلی ، او د زهر کڅوړه ئې لیدلی او هغه ئې په سر آ ډ و لی دی !!! ...

نا څا په ئې د (حبیبه) کړ یکه تر غوږ ه شوه چه وائی :

... زه د جا ر شم حمیده ! ز ه هم د ستا سو په درد کښی آ خته یم . دادی چه د ستاسو د ډ ا کټری دا اوله نسخه زه ډ ومبی استعما لو م . هله زر شه راشه زما د ستر گو توره دا کټره ، چه د ستا سو دیا ك عشق دامریضه د ستا سو د نسخی په استعما لو کښی څه غلطی و نکړی !!! ...

په ... د داور ...و ددی غږ (حمید) و پوهیدلو چه (حبیبه) دده خو ... ته ننو تلی ده ... ده، اواوس ده باندی مسخر گی کوی او خاندی ...

... ی حونی په اوری رهی شو .

په مجرد د ننوتلو په کورکښی له یوی هولناکه منظری سره مخامخ شو .

یعنی و ئې لیده چه (حبیبه) ځنکدن لری ، او لکه ماږ غوندی دی خوا ، او هغه خوا تاو یږی ، او رغړی ، او نږدی ده چه ساه ئې ووزی .

(حمید) په ډیره چالاکی سره د خپل دمحبوبی (حبیبه) سر له ځمکی څخه پورته کړی په غیږ کښی ئې ونیولو ، او په نارو ، او سورو باندی سر شو ، او چیغی به ئې وهلی . مگر (حبیبه) باندی تیره شوی وه ، اوکار له کاره وتلی و ...

(حمید) چه دا درد ناکه وضعیت ولید نو فی الحال ئې هغه پاتی شوی زهر چه کڅوړه ول پری کښکړ پاتی و ، په سر باندی آ ډ ولی تر آخر یئی څاڅکی پوری ئې وڅښکلو او د (حبیبه) تر څنگه دزهر وله تاثیره و څرخید .

په عین همدی وخت کښی چه د (حبیبه) ساه ددی په کوگل کښی خرها رلری ، او (حمید) لکه مارغوندی پخپل ځان باندی تاؤ نه خوری فشهار کوی ، بد بخت (مجید) هم ستړی ستو انه کور ته ورننووت ، او دخورا زیات خرهارا وفشهار په اثر چه (حمید) له کور څخه ئې واوریده و گر گیلی همغی خوا ته رهی شو .

نا څاپه (مجید) کمبخت په داسې یوه بده منظره باندې ورو اوښتچه هر سړی به دهغې له لیدو او ځنې خورا ز یاته تراخوږ اوه، او ډیر زیات به ئې ژړل، او هاك پك به پاتې کېدو!

یعنې پیغلې او ګلالې ښځه ئې (حبیبه) یوخوا کېږه وزه پرته او ژبه ئې له کاره اویدلی!! او دمرګې ورو ستنې سلګی وهی !! .. اومری !!! ... اوښاګانه اوښکلی ورورګی (حمید) په بله خوا په سر باندې ځړ ایږی اوځان کندن لری! . اولاس اوپښې آچوی !! .. اوسترګی ئې تکی سپینې اوښتې دی !!! ...

هرڅو مره چه کور ورانی او کمبخت (مجید) بې اختیاره چیغې وکولی او بې وا که نارې او سورې ئې وهلې اوحبیبه!. حبیبه !!.. حبیبه !!! ..ئې ویلې او واړ خطاړار خطائې خوځوله. اولهځا یه ئې یورته کوله هیڅ فائده ئې ونه کړه !!! ...

حبیبه نامراده له لاسه وتلې، او بل عالم ته رسیدلې وه !!! ...

بیائې په چیغو باندې پیل کړی له ژړاځنې یورې را ورې دك ستونی سره حمید! . حمید!!.. حمید!!!...ئې ویل .

(حمید) په خورا زحمت اوتکلیف سره دده پهلورې سترګې آړولې، په نیولی اوغوړه غږ سره ئې «بلی!» وویل :

(مجید) زرترزره پههغه باندې ځان نسکور کړی له خپلو سترګو څخه ئې غټې غټې اوتو دی تودې اوښکې دهغه په مخ باندې توئې کړی . وئې پوښتیدلو :

«زماد زړه سره! تاسو باندې څه توقه شوی ده؟ ... اوزه ولې خپل کور په داسې سخته ویره کښې ککړ ګورم ؟ ... »

(حمید) چه دزهر څکلو په واسطه دنیم بېهوشی په حالت کښې لاس اوپښې وهلې خپلې سترګې ئې پرانیستلې څوځلې ئې پخپل سر سره هغې کتابچې ته چه په میز باندې دڅراغ ترڅنګ پرانیستلې ایښې وه، اشاره وکړله اوورو سته له دې ځنې ئې په خورا زحمت اوډیر تکلیف سره چه خپل ګردې پاتې قوا وې ئې په ویلو ددې څوتوریو باندې وښندل وئې ویل :

داده دځان ساتنې اود وظیفې اودمینې نتیجه

وروسته له دې څخه ئې په سلګی وهلو باندې پیل کړی !.. له ستر ګوځنې ئې اوښکې بهولې !! .. لاس او پښې ئې آچولې ، وچ کلك واړیدو !!! ...

د (مجید) ژړا او انګولا او شور ماشور ګرد کور په سر آخیستی اولږ څه وروسته همسایګان او پولیسان په دې کور کښې ور توئی شول ..

﴿۸٤﴾

﴿ خاتمه ﴾

د کابل ښار ورځپاڼو کښی دا خبر په ګرد ښار او په دوی دری ورځو کښی په ګرد عالم کښی خپور شو چه د ... په ورون شپه ... ښار په ... برخه په فلانی کوڅی او سرای کښی د ... تنه (حبیبه) او (مجید) نامی ... په سلسله سره انتحار کړیدی ئن په دغوی جنازه د پولیس د ماموریت او دطبی دا کټر له ... څخه وروسته خښیږی له رسیدلی اطلاع سره برابر ددوی د انتحار سبب په یوه کنایه کښی ... درد دا که صورت سره ایکلی شوی د پولیسانو په لاس اوپدلی دی چه سر له صبا به د پولیسانو په مجله کښی دیا ورقی په دول چاپیږی .

څو ورځی وروسته ادی څخه ددی چاپ شوی خبر په تعقیب دا خبره هم چاپ او خپره شوه :

« په هغه کور کښی چه په فلانی ورځ دوه انتحارونه پیښ شوی و ، او هغه زړه خوږ وونکی علت او سبب د پولیسانو په مجله کښی هره ورځ چاپیږی یو بل سړی هم استوګنه لری له څه اوس هغه لیونی شویدی او ئن د بلدیی له خوا دار المجانین ته وړو سیار ه شو »

* * *

څو هفی وروسته به چه څوک دار المجانین ته ورتلل ، نوهلته به ئی خوار (مجید) لیدو چه په یو خندا یدلګیر به یوه کنج کښی ناست دی . او خپل دواړه لاسونه ئی ترڅنی لاندی نیولی تب تب هره خوا ګوری .

په ظاهر ه کښی غیر له زور خپګانه بل هیڅ یوه دلیو توب نه دغه په وجود کښی نه لیدله کیده . فقط کله کله به ئی دا کتراتو ته ویل :

« زما ور ورهم یو لوی دا کتر دی او په فلانی کوڅه کښی ئی شفا خانه ده ، چه زه ئی په میاشتی دوه زره روپی کراور کوم »

له دی څخه زیاتی نوری خبری او اتری له هغه کمبخت څخه نه اوریدلی کیدی او د نورو لیونیانو په منځ کښی دی تل معصوم او مظلوم او آرام او بی ضرره بریښیده . « انتهی »

(دمؤلف یاد داشت :)

« ددی قصی اساسی موضوع د بانديني مطبوعاتو څخه اقتباس شویدی »

د کابل ښار د (۱۳۱۷) کال د میاشتی د جدی (۲۱) شپه « کشککی »

د کابل ښار ۱۳۱۷ کال د جدی د میاشتی (۲۱) شپه کشککی

۳۷۲۲۶

Get more e-books from www.ketabton.com
Ketabton.com: The Digital Library